

COMUNICAT CU PRIVIRE LA VIZITA ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Științea tinereții

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5776

6 PAGINI - 25 BANI

SÎMBĂȚĂ 16 DECEMBRIE 1967

BRIGADA DE REPORTERI A ȘTIINȚEI TINERETULUI TRANSMITE DIN DOBROGEA:

MERIDIANE MARITIME

Reportaj de ION ȘERBU

fotografiile de O. PLECAN

Ora zero în portul țării

O noaptea rece de decembrie. Vântul repede osuri cu bubuituri surde în digul de larg. Aci, în încălzirea de la ultimul etaj al Căminului Maritime Constanța e cald și liniște. Telegrafistul și-a pus căștile pe urechi și intră pe recepție. E ora la care toate navele românești aflate pe mări și oceane au legătura cu portul-bază.

E perioada cicloanelor, tăfunelor cum le numesc japonezii. Cu ce greutate au de luptat acum marinarii? Din impulsurile recepționate în casca, telegrafistul reconstruiește frazele mesajului. "Re nave Hunedoara totul decurge normal. Asem hrână, combustibil, motorul se comportă normal". Se dau coordonatele drumului urmat, poziția navei. "La 25 decembrie vom sosi în Japonia".

Între în emisia o navă ce mășcă în Atlantic tancul petroler "Sinaia". Ce mică e lumea! În câteva secunde undele ne-au purtat din Oceanul Indian în Atlantic. "Am încărcat din Kuwait și mergem la Anvers".

Și din nou un mesaj de la Capul Bunei Speranțe. Il trece caroul București ce duce la Rangong mărfuri generale românești. Din Pacific, din Atlantic, din India, din Mediterana, din Marea Chinei se recepționează alte și alte mesaje. La zeci de mii de mile pluteste o părticică din ființa țării. Pavilionul românesc este prezent pe toate marile din navigabile ale lumii.

"Acasă a început să ningă" vine o întrebare de pe meridianul Ecuadorului. Mineralele "Hunedoara" cere informații despre desfășurarea Conferinței Naționale a parti-

dului: petrolierul "Ploiești" solicită să i se cumpere 15 volume cu documentele Conferinței Naționale.

Rememorarea istoriei

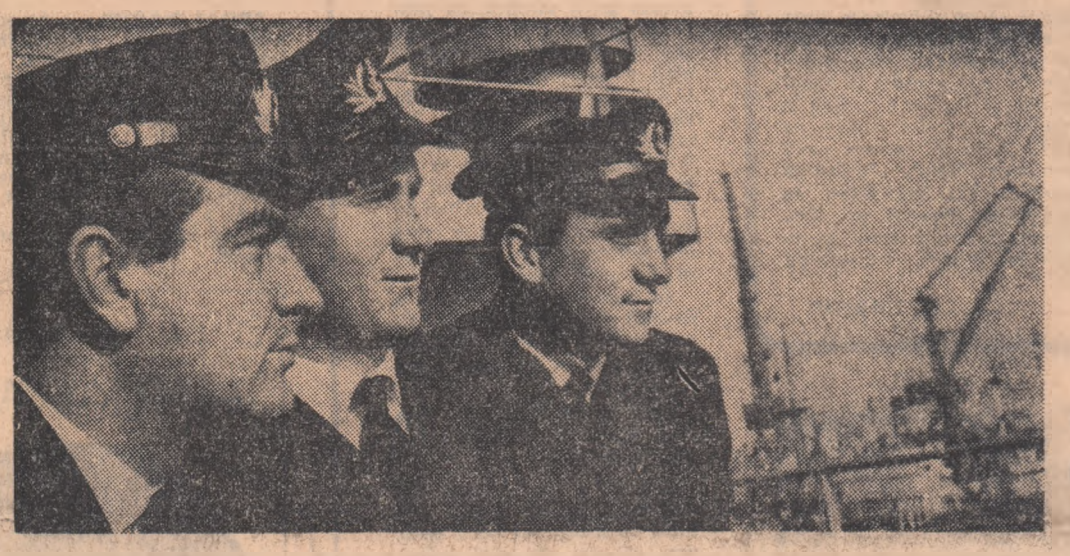
În fața Căminului Maritime corgol "Predeal" încercă aluminii și strunguri. Dochterii ne informează că în stînga "Molului" s-a creat o dană specială de neferoase. Pornim într-ocolo. După ce ne strecurăm printr-un lung șir de autocamioane, avînd montate pe ele utilaj petroler produs la "1 Mai", în luminile nopții ni se dezvăluie un lanț cu munții de argint scîlpînd în mii de fețe. Stînci uriașe de îngouri și laminată de aluminiu.

Traversăm bazinul cu o șalupă. Un cheu de peste un kilometru înfășurat de tractoare și autocamioane "Bucegi" gata de start pentru prima cursă... pe apă.

De departe, din apele orizontului au prins a miși zoriile. Urmărim cu atenție munca docherilor. "Molna", "Vina", "Prinda cofădat". Comenzile sînt familiare, au rămas aceleași. Imaginile portului anului 1947 îmi reapar chemate de amintiri.

Portul condense zbuciumul prin care trecea țara. Dintre pietrele șinelor de cale ferată adunam boabe murdare de porumb. Erau colții din urmă pe care și-i arăta războiul ce trecuse rădîug peste țară. După amiezile, lungi coloane plecam la demonstrații, în oraș. Era anul în care, pentru prima dată după război, intraser în port nave comerciale americane. Aduceau ajutoare pentru Polonia și Cehoslovacia. De sus, de la

(Continuare în pag. 4 IV-a)

Marinari de pe mineralierul "Carpați" întorși din prima cursă lungă

CU PLANUL ANUAL INDEPLINIT

Colectivul laminorului de profile de 650 mm de la Combinatul siderurgic Hunedoara, îndeplinind sarcinile planului de producție pe acest an, a livrat uzinelor constructoare din țară, peste prevederi, laminate din care se pot fabrica peste 6 450 de tractoare sau 11 600 combine de recoltat cereale. Succesul înregistrat este rezultatul utilizării mai eficiente a capacităților de producție. În ultima vreme, s-au laminat în medie pe ficare oră efectivă de lucru cu 5 tone de oțel peste indicile de utilizare planificate.

(Agerpres)

TELEGRAME

Excelenței Sale Doamnei INDIRA GANDHI Primul ministru al Republicii India New Delhi

Adinec întristați de pierderile umane și pagubele materiale provocate de cutremutul care s-a produs pe coasta de vest a Indiei, vă exprim, în numele guvernului român și al meu personal, sincere condoleanțe și adresez populației sinistrate profunda noastră compasiune.

ION GHEORGHE MAURER Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Tovarășul Iosip Broz Tito, președintele R. S. F. Iugoslaviei, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, a adresat o telegramă de mulțumire pentru felicitările transmise de conducerea noastră de partid și de stat cu ocazia zilei de 29 noiembrie, sărbătoarea națională a R. S. F. Iugoslaviei.

În telegramă se exprimă convingerea că prietenia frățească și colaborarea multilaterală dintre România și Iugoslavia, dintre P.C.R. și U.C.I., vor continua să se dezvolte și să se întărească în interesul popoarelor celor două țări, al păcii și socialismului în lume.

SERILE ȘTIINȚEI TINERETULUI

Ediția a V-a dedicată celei de a 20-a aniversări a Republicii Socialiste România va avea loc în sala Studioului Conservatorului "Ciprian Porumbescu" din strada Știrbei Vodă nr. 33 sîmbătă, 23 decembrie orele 19. Azi-vi prezentăm pe: ILINA CERBACEV. — ANDA CĂLUGĂREANU.

(Amănunte în pag. 4-a)

ANCHETA NOASTRĂ: CREAȚIA ȘTIINȚIFICĂ ȘI PROBLEMELE FORMĂRII TINEREI GENERAȚII DE CERCETĂTORI

IMPERATIVUL INFORMĂRII ȘTIINȚIFICE

Cred că — în momentul de față — una dintre problemele care frîmîntă tînăra generație de cercetători este cea de a ajunge să trăiască, în toate domeniile științifice, pe plan internațional, ca nivelul pregătirii cercetătorilor științifici — să atingă aceeași valoare cu cele maxime obținute pe scară mondială. Să dau un exemplu din domeniul matematicii. Matematicienii români trăiesc la nivelul internațional. Este

Acad. Gr. C. Moisil acesta, în primul rînd, meritul marilor noștri profesori: Pompeiu, Titelea, Myller, Lalescu și al altora care încă acum o jumătate de secol au făcut cunoscută matematica românească în lumea științifică internațională. Grație aprijunilor dat de partid și guvern generația foarte tînăra de matematicieni a putut con-

tinua opera începută de marii noștri înaintași și dusă mai departe de generația mea. Astăzi, un număr însemnat din tinerii noștri matematicieni sînt cunoscuți departe peste hotarele țării. Lucrările lor sînt discutate, ei sînt invitați să participe la reuniuni științifice internaționale și oamenii de știință din străinătate vin să se documenteze la izvor despre

În zilele de 14 și 15 decembrie 1967, o delegație de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a făcut o vizită oficială de prietenie la Moscova, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a guvernului U.R.S.S.

La convorbirile care au avut loc între delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România și conducătorii Partidului Comunist și al guvernului Uniunii Sovietice au participat: Din partea română tovarășii: Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Alexandru Bîrlădeanu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., precum și Teodor Marinescu, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S., Andrei Păcuraru, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., general colonel Ion Gheorghe, membru al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al ministrului forțelor armate ale Republicii Socialiste România, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România.

Din partea sovietică, tovarășii: L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S. și guvernului sovietic au oferit la 15 decembrie în Marele Palat al Kremlinului un dejun în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, în frunte cu

Delegațiile au discutat problemele dezvoltării și lărgirii colaborării economice, cooperării în producție și tehnico-științifice și au făcut un schimb de păreri cu privire la îndeplinirea acordurilor încheiate anterior.

În cursul discuțiilor problemelor de politică externă, cele două delegații au constatat că actuala situație internațională se caracterizează prin creșterea continuă a forțelor care se pronunță împotriva reacțiunii și agresiunii im-

peralistă, pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru libertatea și independența popoarelor. Părțile au subliniat că în actuala situație internațională o condiție hotărîtoare a înfăptuirii cu succes a sarcinilor construirii socialismului și comunismului în țările noastre este lupta pentru prefăcîntarea pericolului unui nou război mondial împotriva imperialismului agresiv ale imperializării care, așa cum demonstrează înaintea de toate, continuarea agresiunii S.U.A. în Vietnam, nu se dă în lături de la folosirea directă a forței armate.

Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică condamnă în modul cel mai hotărît agresivitatea și securității europene, subliniind că evoluția evenimentelor în Europa confirmă pe deplin justetea liniei elaborate de la Conferințele de la Varșovia și București ale Comitetului Politic Consultativ al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, în problemele asigurării securității europene.

Cele două părți au subliniat importanța înfăptuirii continue a Organizației Tratatului de la Varșovia, stavilă de nădejde în calea agresiunii imperialiste și față hotărîtoare în menținerea păcii în Europa.

Reprezentanții Partidului Comunist Român și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au făcut un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea continuă a relațiilor și colaborării între cele două țări, precum și asupra problemelor actuale ale mișcării comuniste internaționale.

Părțile s-au informat reciproc asupra mersului construcției socialismului și comunismului în țările lor, asupra celor mai importante măsuri care se înfăptuiesc în Republica Socialistă România și în U.R.S.S. pentru dezvoltarea economiei naționale, științei, culturii și ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii.

Delegațiile au discutat problemele dezvoltării și lărgirii colaborării economice, cooperării în producție și tehnico-științifice și au făcut un schimb de păreri cu privire la îndeplinirea acordurilor încheiate anterior.

În cursul discuțiilor problemelor de politică externă, cele două delegații au constatat că actuala situație internațională se caracterizează prin creșterea continuă a forțelor care se pronunță împotriva reacțiunii și agresiunii im-

MOSCOVA 15. — Corespondenții noștri S. Podină și N. Cristoloveanu transmit: Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul sovietic au oferit la 15 decembrie în Marele Palat al Kremlinului un dejun în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, în frunte cu

Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Din partea sovietică au participat tovarășii L. I. Brejnev, A. P. Kirilenko, A. N. Kosighin, K. T. Mazurov, A. I. Felșe, N. V. Podgornii, M. A.

Suslov, A. N. Selepin, G. I. Voronov, I. V. Kapitonov, B. N. Ponomarev, M. S. Solomentev și alți conducători de partid și de stat.

În timpul dejunului, tovarășii L. I. Brejnev și Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi prietenești.

Delegația română a plecat spre patrie

MOSCOVA 15. — Corespondenții noștri S. Podină și N. Cristoloveanu transmit: Vineri seara, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, care, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a făcut o vizită oficială, de prietenie în Uniunea Sovietică, a părăsit Moscova, plecînd spre patrie.

La gara Kiev erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări. Pe peronul gării era aliniată o gardă de onoare. Delegația română a fost condusă la plecarea de tovarășii L. I. Brejnev, N. V. Podgornii, A. N. Kosighin, M. A. Suslov,

peralistă, pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru libertatea și independența popoarelor. Părțile au subliniat că în actuala situație internațională o condiție hotărîtoare a înfăptuirii cu succes a sarcinilor construirii socialismului și comunismului în țările noastre este lupta pentru prefăcîntarea pericolului unui nou război mondial împotriva imperialismului agresiv ale imperializării care, așa cum demonstrează înaintea de toate, continuarea agresiunii S.U.A. în Vietnam, nu se dă în lături de la folosirea directă a forței armate.

Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică condamnă în modul cel mai hotărît agresivitatea și securității europene, subliniind că evoluția evenimentelor în Europa confirmă pe deplin justetea liniei elaborate de la Conferințele de la Varșovia și București ale Comitetului Politic Consultativ al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, în problemele asigurării securității europene.

Cele două părți au subliniat importanța înfăptuirii continue a Organizației Tratatului de la Varșovia, stavilă de nădejde în calea agresiunii imperialiste și față hotărîtoare în menținerea păcii în Europa.

Reprezentanții Partidului Comunist Român și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au făcut un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea continuă a relațiilor și colaborării între cele două țări, precum și asupra problemelor actuale ale mișcării comuniste internaționale.

Părțile s-au informat reciproc asupra mersului construcției socialismului și comunismului în țările lor, asupra celor mai importante măsuri care se înfăptuiesc în Republica Socialistă România și în U.R.S.S. pentru dezvoltarea economiei naționale, științei, culturii și ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii.

Delegațiile au discutat problemele dezvoltării și lărgirii colaborării economice, cooperării în producție și tehnico-științifice și au făcut un schimb de păreri cu privire la îndeplinirea acordurilor încheiate anterior.

În cursul discuțiilor problemelor de politică externă, cele două delegații au constatat că actuala situație internațională se caracterizează prin creșterea continuă a forțelor care se pronunță împotriva reacțiunii și agresiunii im-

MOSCOVA 15. — Corespondenții noștri S. Podină și N. Cristoloveanu transmit: Vineri seara, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, care, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a făcut o vizită oficială, de prietenie în Uniunea Sovietică, a părăsit Moscova, plecînd spre patrie.

La gara Kiev erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări. Pe peronul gării era aliniată o gardă de onoare. Delegația română a fost condusă la plecarea de tovarășii L. I. Brejnev, N. V. Podgornii, A. N. Kosighin, M. A. Suslov,

Suslov, A. N. Selepin, G. I. Voronov, I. V. Kapitonov, B. N. Ponomarev, M. S. Solomentev și alți conducători de partid și de stat.

În timpul dejunului, tovarășii L. I. Brejnev și Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi prietenești.

Delegația română a plecat spre patrie

MOSCOVA 15. — Corespondenții noștri S. Podină și N. Cristoloveanu transmit: Vineri seara, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, care, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a făcut o vizită oficială, de prietenie în Uniunea Sovietică, a părăsit Moscova, plecînd spre patrie.

La gara Kiev erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări. Pe peronul gării era aliniată o gardă de onoare. Delegația română a fost condusă la plecarea de tovarășii L. I. Brejnev, N. V. Podgornii, A. N. Kosighin, M. A. Suslov,

Gînduri la Conferința Națională a Partidului

REALISM ȘI DINAMICĂ SOCIALĂ

În ultimii ani am avut de mai multe ori prilejul să cunosc, nemijlocit, părerea unor străini despre politica externă a țării noastre. Oricit de divergențe ar fi fost opiniile lor, o trăsătură pe care o rețeau cu toții e caracterul realist, dinamic al acestei politici, și alia trăsătură, de seamă, care se impune, e caracterul ei de anvergură mondială, universală.

Nu mai puțin pregnante sînt asemenea trăsături pentru cel ce cunoaște și urmărește dezvoltarea politicii interne a României. Lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, axate pe Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., vin să confirme încă o dată o țară și să adăncească aceste coordonate: realism, dinamică socială, caracter de universalitate. Măsurile adoptate pentru perfecționarea metodelor de organizare și conducere a cle-

Marla Banuș

ții sociale, de eliminare a paralizismelor și suprapunerilor în activitatea acestora, au printre multiplele și maiorele lor implicații și pe aceea a unui asalt concentrat împotriva formalismului și birocrației. Scriitorii au negat dintotdeauna formalismul și birocrația care stau în calea unei vieți moderne, civilizate — în bunul sens al cuvîntului — viață socială în care eforturile și capacitățile individuale stimulate la maximum să-și poată da pe deplin roadele. Nu cu arme spectaculare dar învechite poate și înlăturată birocrația, ci cu cele mai moderne resurse de gîndire politică și economică, de experiență adîncă și cuprinzătoare, de analiză și sinteză a experienței, cu alte cuvinte, în chip științific, metodic și perseverent. E ceea ce se face la noi la ora actuală, cu adiezuina și participarea largă a populației României.

Vorbeam de caracterul unic

unic al politicii noastre, de conștința unei interacțiuni profunde care are loc între o țară și alta, între succesele sau eșecurile unei națiuni și ale altora, mai apropiate sau mai îndepărtate în spațiu. Globul pămîntesc, în actualul său stadiu de dezvoltare, nu este doar o rețea de comunicații aeriene și terestre, o pînză deasă de cabluri, căi ferate, șosele și unde. El este o rețea de destine naționale, strîns legate între ele, prin mii de fire, într-o complicitate, explicabilă interacțiune. Un fir atîns aici, cîbrează la mii, la zeci de mii de kilometri distanță, influențează în bine sau în rău destine individuale și colective. Succesele pe care le vom dobîndi la noi, în România, în urma acestei acțiuni întreprinse de Partidul Comunist Român, vor trădia mult dincolo de granițele țării, vor avea un rol salutar în generalizarea unei experiențe realizată în spirit științific, la scară națională.

La patinaj

Am rămas civa timp printre tinerii de la întreprinderea „Infrățirea” Oradea. Mașini de găurit, raboteze, ciocane pneumatice, mașini de filetat și de frezat de diferite tipuri primesc „certificatul de cetățenie” aici. Aprecierile la adresa produselor se transmit integral asupra celor care le realizează. Muncitorii, maștrii, inginerii, vîrșnici și tineri. Cum media de vîrstă a colectivului măsoară cît ani unui tînar, evident tineretea respiră în întreaga uzină.

— *Avem în general un tineret bun. Dovadă, rezultatele pe care le obține în îndeplinirea planului, pe care le consemnăm noi, întreprinderea, la sfîrșitul fiecărei luni.*

Cuvintele care aparțin tovarășului secretar al comitetului de partid pe uzină, nu fac decât să ne confirme ipoteza: tinerii, în marea lor majoritate, sînt pe umeri bunului renume al fabricii.

— *Dar nu sîntem ferți nici noi de surprize negative, de „uscături”. Cazuri izolate, dar ne dau bătăie de cap și nu constituie exemple prea bune pentru ceilalți, ne spune în încheiere tovarășul secretar.*

Ce împiedică oare aceste „uscături” să devină lucrători pe care să se poată pune bazele?

Ne-a devenit att de familiar încît unora ne mărginim rememorați, să-l arătăm cu degetul. În multe cazuri, el, citat tot timpul la sfîrșitul enumerării rezultatelor meritului (sau nici acolo), primul pe lista celor fără merite, reușește să fie adus pe linia de plutire. Ca un făcut, altul (sau alții) se alinază pe locul rămas vacant. Chiar acolo unde se poate vorbi de o „medie generală zece”.

— *Pop Emilian* — răspunde ing. Todor Bila, șeful atelierului roți dințate. Pentru mine este o enigmă cum reușește acest tînar doar de 18 ani să colecteze atîtea deficiențe. Este indisciplinat. Înfrînză de

la serviciu, are absențe nemotivate, iar în timpul programului trebuie să stai „milițian” lîngă el ca să faci treabă. Mașina nu și-o îngrijeste.

— *Cît câștigă?*
— 300, 170, 400 lei lunar. Nu-l interesează asta. De putut poate să lucreze dar nu vrea.

— *Fiind în schimbul III am revenit în ziua următoare. Pantaloni trapez, cureauă lată, nehm de mai multă vreme. Își aprinde o țigară și răspunde la întrebări cam pe același ton. Nu-i adevărat că*

DEFORMAȚIILE OGLINZII...

el nu se pricepe să lucreze. (Doar la politică a fost ceva mai slab în școala profesională, d-nea n-a luat examenul de absolvire). Mașina? O șterge de fiecare dată. Chiar azi de dimineață a uns-o cu ulei.

— *Ne deplasăm la strung. Așa e. Uleiul strălucește. Iar de sub el răsare, fără să te forțeze — spanul. În batiul mașinii hîrții, coji de ouă...*

— *Cu Pavel Chereji, din atelierul mecanic, am reușit să schimbăm cîteva vorbe la aproape o oră de la începutul schimbului. Motivul? Plecase de la mașină pentru a-și procura un desen și uitase să mai vină.*

— *Așa ne face mereu, ne-a spus maestrul său. Vine hîrziu la serviciu, cînd primește de lucru, cum pleacă noi de lîngă el, părăsindu-l mașina, plimbîndu-se tîrziu.*

Consult fișa de pontaj a lui Chereji. Într-o zi 2 ore lu-

crate, în următoarea 5, apoi 3 ore ș.a.m.d.

— *Am rugat pe maestrul dumitale să-mi dea cîteva nume de tineri frunțași. Te-a numit întii pe dumneata...*

— *Nu sesizează flatarea. Dimpotrivă. Chereji începe să-mi spună că rezultatele sale ar fi și mai bune dacă... Dacă ceilalți ar fi mai îngăduitori cu el, mai atenți, mai...*

— *Pe Malța nu-l preocupă calitatea produselor. Noi exportăm în 40 de țări. De aceea trebuie să lucrăm și mai bine. Malța spune că el face ce vrea. Așteaptă să treacă programul și alt. De cîte ori n-am stat de vorbă cu el. Degeaba.*

— *Transcriu textual ce-mi spune Malța, un tînar blond, căruia nu-i comunic nimic din cele aflate.*

— *Ce mi se dă de lucru, lucrez. Sînt mulțumit de mine la locul de muncă. Consider că sînt la nivelul cerințelor de echipă. Îmi place meseria pe care mi-am ales-o.*

— *Fi s-au făcut vreodată observații privind modul de comportare, felul cum lucrezi?*

— *Niciodată (!)*

— *Șiguranta cu care răspund de dezarzări. Dacă n-ar fi păreri unanimе ale celorlalți ai fi tentat să crezi într-o „lucrătură”, un front comun, pe nedrept, împotriva lui.*

— *Oprim aici seria exemplor culese pe firul întrebării puse la început. Un portret colectiv al acestor cotași în sensul plener al noțiunii n-a fost p. efigurat de interlocutorii noștri. Consecințele, de asemenea. Cauze? Alci, răspunsuri înfrînzte. Despre una din ele am vorbit mai sus. Ni se pare esențială. Iar apoi să acuzăm atitudinea noastră față de acești tineri.*

— *Contragreutatea lor e de natură să ne submineze forța educativă. De aceea trebuie să ne alegem cu grijă metodele cu care operăm în cazul lor. Ca să forțăm aducerea la realitate a acelor boabe de neghină. Prin cernere sau germinare. Altfel, riscăm să pierdem din autoritatea cu care sîntem investiți, noi, Noi, colectivul, conducătorii la locul de muncă, organizația U.T.C.*

— *La atelierul montaj, Cheorgho Moga răspunde dorinței noastre prezentînd în contra-punct doi tineri din echipa*

pe care o conduce : Ioan Mudura — numai cuvinte de laudă. Ioan Malța este nou venit din școala profesională. Dar destul de obraznic cu muncitorii mai mari decît el. Încearcă să tragă chiulul cu orice prilej, fără să dovedească cît de cît intenția de a se atasa de meserie.

— *Pe Malța nu-l preocupă calitatea produselor. Noi exportăm în 40 de țări. De aceea trebuie să lucrăm și mai bine. Malța spune că el face ce vrea. Așteaptă să treacă programul și alt. De cîte ori n-am stat de vorbă cu el. Degeaba.*

— *Transcriu textual ce-mi spune Malța, un tînar blond, căruia nu-i comunic nimic din cele aflate.*

— *Ce mi se dă de lucru, lucrez. Sînt mulțumit de mine la locul de muncă. Consider că sînt la nivelul cerințelor de echipă. Îmi place meseria pe care mi-am ales-o.*

— *Fi s-au făcut vreodată observații privind modul de comportare, felul cum lucrezi?*

— *Niciodată (!)*

— *Șiguranta cu care răspund de dezarzări. Dacă n-ar fi păreri unanimе ale celorlalți ai fi tentat să crezi într-o „lucrătură”, un front comun, pe nedrept, împotriva lui.*

— *Oprim aici seria exemplor culese pe firul întrebării puse la început. Un portret colectiv al acestor cotași în sensul plener al noțiunii n-a fost p. efigurat de interlocutorii noștri. Consecințele, de asemenea. Cauze? Alci, răspunsuri înfrînzte. Despre una din ele am vorbit mai sus. Ni se pare esențială. Iar apoi să acuzăm atitudinea noastră față de acești tineri.*

— *Contragreutatea lor e de natură să ne submineze forța educativă. De aceea trebuie să ne alegem cu grijă metodele cu care operăm în cazul lor. Ca să forțăm aducerea la realitate a acelor boabe de neghină. Prin cernere sau germinare. Altfel, riscăm să pierdem din autoritatea cu care sîntem investiți, noi, Noi, colectivul, conducătorii la locul de muncă, organizația U.T.C.*

— *La atelierul montaj, Cheorgho Moga răspunde dorinței noastre prezentînd în contra-punct doi tineri din echipa*

N. UDROU

CHEMATI-L PE ADAM LA ORDINE!

Izgoniți din legendarul Eden, datorită unor sălbiciduni — se, pare feminine — me-najul Adam și Eva, încă de pe atunci, suferă uneori zdruncinări seismice, care tin de ordinul înțelegerii, sau mai bine zis al neînțelegerilor... Printre foarte multe mărturisiri scrise, pe teme familiare, primite la redacție, scri-soarea tovarășei Maria Stănculescu din str. Lînzării nr. 47 — impresionează considerabil.

Femeia e muncitoare și ca orișicare dintre noi și-a dorit un cămin și o familie, pentru a-și rostui viața drept care le-a luat de bărbat pe un anume Ilio Stănculescu, situându-și sediul în locuința (pe care a primit-o scie la adresa pomentei).

„Înainte — soția femeia — mă mai onora, însă mai rar, cu cite o injurie...”. După ce s-a văzut cu casă, a început pur și simplu s-o terorizeze: cheile locuinței le deținea numai „șeful familiei”; nevas-ta, venind de la servici, obosită, era nevoită să-l aștepte pe străzi, neavînd singură acces în apartament. Mai scrie, amărită, soția:

„...A început să mă maltrateze, am pierdut de două ori serviciul, căci îmi făcea scandal noaptea și mă izgonea din casă, spunîndu-mi că e locuința lui; de aici de ori au intervenit vecinii ca să-l ponde-reze... De servici nu se ține! Lucrează cîteva luni, strînge bani, căci în casă nu dă un leu, și apoi doarme toată ziua. Dacă-l sfătuișese să se ducă la servici, mă bate și mă gonește din casă. Mi-a vîntat după ochi, care s-a vîntat după ochi, care s-a vîntat după ochi. Am avut gripă vîntică, cu peste 40 grade: a venit „Salvarea” și medicul s-a îngrozit cînd a auzit că are bani la C.E.C. și stă cu mîinile în sîn, uitîndu-se la mine... Eu totii bani pe care-i cîștigam îi aduceam în casă, ca să fie bine, nu mă alegeam nici cu o pereche de ciorapi. Cînd nu aveam servici, trebuia să merg la anumite familii cu ziua, ca să pot plăti întreținerea”.

În cele din urmă, femeia a devenit și suspectă de T.B.C. pulmonar, medicul radiolog i-a cerut să se prezinte, lunar, la control...

Care va să zică, cam așa stau lucrurile în familia lui Ilio Stănculescu!

Intîi își gonești nevasta din propria casă pe străzi, pe urmă îi spargi un ochi, dacă vezi că nici așa n-ai scăpat de prezența ei supărătoare — prin teroare și bătaie — îi faci rost de un... T.B.C. la plămîni, sperînd măcar că Dumnezeu e mare, și poate că s-o îndura s-o cheme la el...

Nefericită, soția mai scrie: „...Nu sînt file de roman! Dar sînt deznădăduită și m-am gîndit să-mi acordată sfatul și sprijinul dv.”

Sprijinul nostru îl oferim integral. Dar realul sprijin, împotriva ticăloșilor, îl oferă legea și reprezentanții săi (mai cu seamă Procuratura raionului) care sancționează delictetele familiale. Boala și spitalul nu trebuie să devină o soluție!

I. GRINEVICI

ȘAH IN TABLETE

O prezentă feminină în rîndul celor care analizează finalurile partidei sau compun probleme cu soluții ascunse nu se înregistrează aparținînd obisnuite în lumea șahului. Iată de ce socotim interesant să vă prezentăm o compoziție a unei tinere sahiste din Craiova, ale cărei lucrări în domeniul problemistici s-au făcut remarcate în ultima vreme.

EUGENIA POPESCU

Mat în 2 mutări
Controlul poziției: Rb4, Tb5, Nbl, h4, Ce3, d5, P2, e2 / Rd4, D7, Te6, e7, Nf3.

Napoleon Bonaparte obișnuia să joace șah cu prima sa soție, Josephine Beauharnais. Supărat că pierdea o partidă în care avusea avantaj, viitorul împărat al francezilor exclamă: „Cu femeile, nu câștigă cine joacă șah, mai bine, cîi acela care comite penultima greșală...”

SOLUȚIA TABLETEI PRECEDENTE

SEGAL-NACHT: Atacul negrului începe cu 1...g5 folosind poziția incomodă a pieselor albe (damă-nebun). 2. Ce3 (Contraatac) și acum negrul ar trebui să continue victoria cu 2...De3+! În partida citată, s-a jucat încorect 2...Ce3? 4.D:h4 De3+ (încă se mai putea 4...D:e5) 5. Rf1 și negrul a pierdut după alte cîteva mutări.

EXPOZIȚIA—LUCIA COSMESCU

În sala Fondului plastic, din B-udul Magheru este deschisă cea de-a IV-a expoziție a Luciei Cosmescu. Gravurile și guazele expuse trădează un artist vizionar, emotiv, sincer îndrăgostit de natură sub toate formele sale. Cu toate că tematica, precum și punctele de plecare sînt diferite, lucrările poartă aceeași marcă, a personalității artistice. Alături de Scheii Bragovului, „Foznar”, „Baroc”, lucrări a căror cromatică armonioasă este temperată, căpătînd prin aceasta un plus de lirism, ce ne conduce gîndurile la omul ce trăiește dincolo de ele, este expusă și guaza „Circumresale” — a cărei exuberanță coloristică și efervescență unduoasă a liniei în centrifugă imagine de viață, ce o simți plînd în spatele petalelor înroșite de dor și albastre ca strigătul nopții de iulie, ne dezvăluie mai mult

bogăția sentimentelor și emoțiilor acesteia.

Mai rigide, în poftida, sau poate tocmai din cauza, încercării nedrept realizate de monumentalizare, sînt lucrările în care omul este nemijlocit prezent. În încercarea dorință de a-l prezenta ca predominantă a factorilor timp și spațiu, îl hierarheză într-un fel de monumental ce-i răpește lucrării din gălăgălia jocului de linii, din dinamism și eleganță, caracteristicile ale celorlalte expozite.

O compensare a acestora sînt frumoasele gravuri „Insula”, „Plauri”, „Casă din Timovo”. Compilînd realul cu metafizicalul basmului, stilizînd și monumentalizînd compozițional imaginea finală, artista atinge treapta unui decorativ emoționant și plin de eleganță.

DORIN DIMITRIU

Parada modei la Baia Mare

În incinta restaurantului „București” din Baia Mare a avut loc o paradă de model. Fabrica de confecții „Mondiala” din Satu Mare a prezentat peste 120 modele, confecții bărbătești și de damă.

de damă s-au remarcat rochiile „Miti”, blăzurile artificiale, blăzoarele în stil clasic. Costumele bărbătești prezintă o ușoară evazare a pantalonului și o lungime mai mare a hainei.

ȘT. G.

O FOTOGRAFIE PENTRU ALBUMUL DV.

JEAN LOUIS TRINTIGNANT

Unul din cei mai cunoscuți tineri actori ai cinematografului francez, Jean Louis Trintignant. Are 38 de ani. Și a jucat în 36 de filme, alături de Michele Morgan, Brigitte Bardot, Simone Signoret, Jeanne Moreau, Pierre Mondy, Gina Lollobrigida. Spectatorii noștri l-au văzut în filmele: „Dacă tot tinerii din lume”, „Austerlitz”, „Depășirea”, „Mî-nunata Angelica”, „Compartimentul ucigașilor” — și în reînălțarea acum pe ecranul cinematografului într-o delicată poveste de dragoste alături de Anouk Aimée în prestigiosul film al lui Claude Lelouch „Un bărbat și o femeie”.

C. BORA

Ansamblul folcloric oltenesc peste hotare

La 15 decembrie a.c. membrii Ansamblului artistic de stat „N. Bălcescu” din Craiova au plecat pentru două luni într-un lung turneu peste hotare. Cîntecul și jocul românesc se va face cunoscut pe scenele din Asia, India, Pakistan, Iran și Irak. Programul, un buchet de cîntece și dansuri de pe tot cuprinsul patriei înmănușează sute de dansuri, partituri orchestrale folclorice de mare popularitate. Partea solistică va fi susținută de Ioana Craiciu și Gigi Bouleanu care au în repertoriu cunoscutele cîntece: „La Tismana într-o grădina”, „Lîngă apa Jului”, „La uități-vă ce flori”, „Hal Dunărea mea” și altele. Printre artiștii instrumentiști se numără Nicolae Pirvu (nai), Ion Cristolu (clarinet), Marin Dincă (tambal) și alții. Premiera turneului va avea loc duminică 17 decembrie în sala Palatului Prezidențial din Delhi.

ELEVUL, UN SPECTATOR FĂRĂ PRETENȚII?

Ne apropiem de vacanță și ca de obicei se iau mîsurile inițiative pentru ca elevii să se bucură din plin de ea. Sînt însă și inițiative care se aplică deformat. Un exemplu: cinematografele le rezervă elevilor pentru vacanță mai multe bilete. E și firesc pentru că acum ei au mai mult timp liber la dispoziție. Inițiativa, bună în esență, a fost însă denaturată de unii difuzori de bilete de la întreprinderea cinematografică — Bururești (și de la unele teatre din București) care încearcă să rezolve anumite neajunsuri în activitatea lor, căuțînd să umple cu orice chip săliile goale la anumite spectacole luate de succes cu elevii liceelor Concert. În ziua de 8 decembrie, un delegat al cinematografului Capitol s-a prezentat la secretaria comitetului U.T.C. de la liceul nostru înarmat cu un tabel semnat de primul secretar al Comitetului raional Lenin al U.T.C., împunîndu-i să difuzeze în rîndul elevilor (1200 de elevi) nu mai puțin de 2140 de bilete sub formă de abonamente, desti același cinematograful mai difuzase în luna noiembrie aproximativ 150 de abonamente, adică circa 800 de bilete, la același elevi ai liceului nostru.

Ne apropiem de vacanță și ca de obicei se iau mîsurile inițiative pentru ca elevii să se bucură din plin de ea. Sînt însă și inițiative care se aplică deformat. Un exemplu: cinematografele le rezervă elevilor pentru vacanță mai multe bilete. E și firesc pentru că acum ei au mai mult timp liber la dispoziție. Inițiativa, bună în esență, a fost însă denaturată de unii difuzori de bilete de la întreprinderea cinematografică — Bururești (și de la unele teatre din București) care încearcă să rezolve anumite neajunsuri în activitatea lor, căuțînd să umple cu orice chip săliile goale la anumite spectacole luate de succes cu elevii liceelor Concert. În ziua de 8 decembrie, un delegat al cinematografului Capitol s-a prezentat la secretaria comitetului U.T.C. de la liceul nostru înarmat cu un tabel semnat de primul secretar al Comitetului raional Lenin al U.T.C., împunîndu-i să difuzeze în rîndul elevilor (1200 de elevi) nu mai puțin de 2140 de bilete sub formă de abonamente, desti același cinematograful mai difuzase în luna noiembrie aproximativ 150 de abonamente, adică circa 800 de bilete, la același elevi ai liceului nostru.

asigurări cîr vor avea acces în sală în fiecare zi, la orice oră. Cînd s-au dus la cinematograful, la filmele alese de ei, li s-a comunicat că nu au voie să vizioneze aceste filme decît în cursul dimineții, deci cînd săliile sînt goale, dar și cînd elevii au cursuri sau au de pregătit lecțiile pentru după-amiază. Unii s-au consolat și au încercat să meargă duminica dimineață, dar atunci casele de bilete sînt asaltate și de alte persoane care plătesc integral biletele. Soluția? Li s-a permis și elevilor cu abonamente accesul în sală, dar fără locuri rezervate. Cei care au vizionat un film sînd în picioare două ore au preferat să renunțe la celelalte bilete și și-au plătit bilete cu preț obișnuit. În concluzie, sistemul de abonamente pentru elevi este defectuos pus în practică. De aceea, mi se pare absolut neadecuat și în cererea elevilor să plătească abonamente de care nu pot beneficia.

Partiza pînă la vacanța de iarnă. Poate este necesară și aici o precizare. Dacă dormi să la facem educație elevilor, este necesar să-i tratăm așa cum se cuvine, nu repartizîndu-le locurile cele mai pușin solicitate, deoarece, prin aceasta, sau le creăm un complex de inferioritate sau îi determinăm să evite spectacolele oferite de școală, procurîndu-și singuri bilete mult mai bune și la spectacolele recomandate lor. Cui folosesc însă unele procedee ca cele menționate mai sus de a transforma organizațiile de tineret și pe profesorii dirigenți în difuzori de bilete pentru spectacolele ocolite de public. N-ar fi oare mai bine să se lase școlii și organizației U.T.C. la întîndea să și organizeze activitatea educativă după principiile pedagogice? Cred că trebuie să se trateze echitabil — conducerile școlii și organizațiile U.T.C. să colaboreze cu instituțiile de artă și cultură, să solicite bilete și invitații la manifestări artistice care au o valoare certă în activitatea educativă elevilor și pe care elevii doresc să le vizioneze. Chiar în situația în care ni se plasează bilete la spectacolele slabe, săliile la aceste spectacole nu sînt mai pline. Dacă este cazul, le vom dovedi cu date precise cite dintre biletele difuzate prin sistemul acesta au fost folosite și cite s-au aruncat la coșul de hîrți, sau stau rîdăcite

prin ghozdanе ori prin buzunare. Prof. emerit ION POPESCU director adjunct la Liceul „Ch. Lazăr” din București N. R. Publicăm scrișoarea tovarășului profesor Ion Popescu intructur nu este prima oară cînd sîntem sesizați că pe filiera instituții de cultură — cinematografe și teatre îndoeșite — și școala, în raporturile elev — instituție de cultură există negreul serioase. Școala este folosită prea adeseori ca plasament sigur pentru biletele de spectacole greu vandabile marelui public; astfel, o acțiune educativă în esență este tratată doar sub aspectul ei comercial. Sustinem deci punctul de vedere al semnatarului scrisorii și al altor tovarășii care ni s-au adresat, ca școala și organizația U.T.C. din școală să fie autorizate să trateze direct cu difuzorii instituții de cultură pentru a solicita acestora vizionarea unor spectacole de factură educativă, recomandate și dorite de elevi, în condiții bune. Elevul este un spectator cu pretenții, el se așteaptă la o cultură intelectuală și trebuie să i se respecte pretențiile. Ce părere au instituțiile vizitate?

Varietati GLOB

VISUL VIEȚII

Judecătorul Paul Winter din Bremen, R. F. a Germaniei, în vîrstă de 61 de ani, și-a realizat cea mai mare dorință a vieții sale: să joace în echipa reprezentativă a țării într-un important meci internațional. La un moment dat, a alergat, prinde mîinga și cu un șut extraordinar o trimite spre poarta adversă. În același moment s-a trezit sub pat cu un picior luxat în urma unei loviturii puternice pe care o aplicase patului, în timp ce dormea și visa la... tinerete.

CAII DEȘERTULUI

Gravurile descoperite recent în peșterile din Sahara înfățișează curse de care. Trebuie oare să tragem de aici concluzia că atelejele

de cat străbăteau odinioară deșertul? Profesorul D. Picard de la Facultatea de Litere din Strassbourg dă o altă explicație: aceste desene ar fi fost făcute în veacul al II-lea sau al III-lea al erei noastre de către călători ai caravanelor libiene, care se pliticeau în timpul popasurilor, și care avuseseră prilejul să vadă curse de care romane în Tripolitania.

SOLOMONIANA

Deunăzută la Walkefeld (Massachusetts), un cărușaj învîntu că-și chinuse calul, a fost adus înaintea judecătorului. Era un caz destul de neobișnuit pentru judecător, așa că după pu-tînd chibzîntuți emise următoarea hotărîre, de asemenea nu prea obișnuită: „Cărușajul va petrece două

nopti de-a rîndul în grajd în locul calului, pe cînd acesta va fi dus la șah special de păsumat pentru a recăpăta putere și curaj”.

PSALMUL SALVATOR

Drept răsplată pentru purtarea lor bună, deținătorilor din închisoarea Fort Smith (Arkansas) li s-a oferit de către direcțiune un concert de cîntece religioase. Pe cînd membrii societății corale se îndepărtau, sfîrșind un psalm, Richard H. Wahley, în cunoscut spărgător de bănci și înzestrat cu o frumoasă voce de tenor s-a amestecat printre ei, cîntînd în gura mare, și a leșit pe poarta penitenciarului sub nasul gardienilor.

DRUMURILE TĂRII

Cerc se adună
Munții,
Cu aur s-au învăluit
Și sună cornul,
Sună
Sărbătorește medalie se încunună

Poem
de VERA LUNGU

Tineri palizi, fețe ovale
Au rîvnit la primăvară...

O, nu-mi amintesc,
Nu-mi amintesc,
Era nașterea mea.

Mulți au fost
Poate uitai,
Mulți au fost
Și îi aud
Soldați trîști și depărtați,
Cerc de veghe pe-nsurat
Viața-n pietre i-a uitat.

Patrie,
Tu m-ai învățat
Supusă inimă,
Ascultătoare oră,
Cer alb cu lună
Vie, mare,
Umbră seară,
Vară migratoare...
Șarpe sburător —
Nebun,
Vin străbun
Dulce negreală,
Luciu înmiresmat,
Oglindă strălucită
Fermecată,
Susur de baladă.

Patrie tu m-ai legănat,
Presimț zăpada albul
Și mă doare
Tristețea blindă, risul legănat...

Uitate gesturi
Revin în portuluri,
Ce ape atingînd,
Uimind stîncă
Și cite miresme de pin
Se întorc spre orase
O, cit de strălucite sînt!
Și dacă se ascute lemnul
Nu moare,
Și dacă plîpîie pe umbră
O flacără
Topește argint
Și ivare
Și flori...
Uit ochii lîngă liniște
Ca o respirație lîngă foc,
Ce poate smuige gerul
Din ispită,
Ce spulberă pe nor
Un val de ploaie,
Iată formele clare
Și inima
Și culorile în grădini
Și iarna în stea

Acest chip,
Această viață
Ducindu-mă spre nesfîrșitul
Care mereu mai urzoează,
Niciodată sfîrșit,
Așa cum vorbirea,
Cea nevorbită unorii,
Trezită și apropiată linie,
Speranța,
Dimineața,
Toate cele mereu vi!

Ce case,
Ce portuluri
Din bronz
Și aramă
Și lut,
O, Tara mea,
Păsările tale nu-și opresc
Niciind cîntarea...

Geruri bune inimile lor
Anotimpuri au visat,
Părăsiți în vechi cetăți...
Spun că sint și nu mai sint
Că sint morți și-au fost erol,

Și plec mai departe,
Vapori, căderi de aer
Mă-nsoțesc,
Goluri stăpînite surd de zburătoare
Planind săgetate spre mare...
Și marea își petrece corăbîile...
Nisipul odihnește ierburii
Algele și penele acelea fără culori
Rămase cu urme de zbor

De goană plană, vie
Ușoară și umedă către vară
Pînă nu se încinge amiaza
Copleșind, înroșind jocul pe val

Uneori
Tristă rămîn...
Vîntului cald și iernatic
Îi spun
Cîmpia să-mi cheme
Și calm mă închîn
Umerilor ei de amintiri
Unde timpul a desenat
O, cit de mult și greu
A încrustat

„Și-am ridicat această
fară săracă a noastră ca
să fac un scut întregii
lumi”.

(Mihai Viteazul)

Vodă Viteazule, despărțit trunchi și cap,
De-aș putea să mor ca tine,
Cerul negru m-a îndoliat
Biciuții-mi sufletul,
Aduceți-mi plînsul
Din glasul dascălului meu
Să-l încredințez slovelor acestea...

Îmi place mai mult,
Oh, mult prea mult
Să mă găsească amiaza pe drumuri
Să nu prind amurgul rupt...
Cine țî-a spus prietene,
Inimă vitează,
Că voi reveni,
Mereu voi reveni
Duminea la Dealul —
Mănăstirea de oras domnesc,
Ce mîndrie mi-a răscolit chipul
Și cum mi-ai arătat
Iubirea care din patima
De drumuri fără ani mi-o crești

Urîtă noapte, bizară, urgisită
Deasupra cîmpului,
Pentru ea luna a țipat surd
Și țî-a luat trupul în învelişul ei.
Iarba o leagănă brațele tale,
Oh, moartea,
Năpraznică fiară nu te-a scaldat...

Să plec departe,
Pentru o niciodată posibilă întoarcere,
E ca și cînd țî-ai supune durerea
E brațul țî-o crește tezat,
E ca și cînd niciodată graiul

Nu te-ar fi învățat
Să-ți dărui prin el bucuria, dragostea,
E ca și cînd acest grai
Nu țî s-ar fi dictat
Din acea zonă unică, leagănel prim,
Întîiul ceas, țîpătul, durerea,
E ca și cînd ai crede
Că pămîntul e doar negru,
Cînd e roșu și brun și galben
Și îngîndurat
Să pleci departe
Pentru o niciodată posibilă întoarcere,
E ca și cînd încă o dată
Moartea te-ar lua,
Și gol, intrigurat, nu mai învii,
E ca și cînd nașterea nu s-ar fi întimplat.

În munți
Sînt vulturii — steme domnești,
Însemne de glorie străbună,
Lîna de aur — neagră și sură
Arbori semeți,
Tîrguri cu strănil sfinți
Și ospitalitatea cunună...

Și la Cozia-n asfințit
În baladă,
Vodă Mîricea cel Bătrîn,
Trece viu, frumos,
Înteleaptă seară
Urma lui coboară

Apa mea fermecată
Oltule,
Mult îți iubesc
Sălcicile,
Alb îți înălbesc
Nisipurile,
Dulce îmi potolești
Arsurile,
Setea
Mi-o mingii,
Mi-o iei,
Seara mi-o furi,
O ascunzi,
Dimineața scoți
Soarele
Și-l uzi
Și sburzi
Atit de aproape
Înimii mele
Că lîngă tine
Ating mina
De stela,
Le cobori fermecîndu-le,
Doinindu-le,
Apă nestăpînită
Nemaiîntîlnită...

Și revenirile imense focuri de ris
Rupt din cer arc-visual
Niciodată lăsat să piară
Îngheață în ferestre soimii, privighetori
Apropiate corăbii — fantomă
Trăgînd munții afară din nori

Și țînturile se urmăresc
Întro nestăpînită mișcare,
Seamănă dealurile cu alte văi.

Serile se repetă cu ceață,
Cu așteptări,
Iernile se trec către veri,
Și toamnele înnebunesc ca nicăieri...

Arc se înalță
Munții,
Cu aur s-au învăluit
Și sună cornul
Sună,
Sărbătorește țara se încunună.

Curiozitatea comună a formulat autorului „Morometilor” întrebări deconcentrate și ea va fi mulțumită pentru că Marin Preda pare a răspunde acestor întrebări. Cea mai obișnuită se referă la destinul, în sens mărunț, practicist, al lui Ilie Moromete, al familiei lui lăsată în pragul unei destrămări iminente. Ce se va întimpla în noile condiții, cu Moromete, cum va reacționa el, ce face Niculae, ce face cei trei junși la București, ș.a.m.d.? Este exprimată în asemenea interogații, fără nici o legătură de fond cu opera, plăcerea de a descoperi reacții dinainte relevate, într-un nou șir de verificări. Tirania cititorului n-are margini și sint autori care țin seama de ea, confirmîndu-și eroul cu fiecare operă, dîndu-i o hrană monotonă pentru a-l ține în friu. Chiar critica poate cădea în cursa acestor întrebări care nu sînt de natură să descopere noutatea opereii ci numai identitatea sa. În momentul în care criticul adoptă întrebările cititorului comun, opera este urmărită pasiv ca o confirmare ce nu se poate să nu se producă. Într-adevăr, ea se produce cu ușurință și atunci criticul, revenind la niște exigențe inițial abandonate, se miră superior că autorul este sub posibilitățile lui însuși. Nu se observă însă că autorul este atît de complex, că poate părea în toate felurile, că poate răspunde tuturor întrebărilor, că satisface, cu un fel de viclenie a sa, orice lipsă de profunzime a celui ce nu poate să pună alte întrebări opereii.

Conflictul care face din operă o existență pasionantă este între istorie și destin. Nu un conflict univoc, căci faptele lui Moromete nu schimbă cursul istoriei iar aceasta nu distruge, nu împiedică destinul eroului (s-ar fi putut și așa dar acela era alt roman). Cine a întrebă și a încercat să afle ce fac eroii în acest al doilea volum, n-a aflat nimic nou, pentru că, într-adevăr, ei nu produc evenimente individuale noi. Dar tocmai aceasta este marea noutate a vechii lor: cum procedază, cum izbutesc sau nu produc ceva nou, cum reușesc sau nu se transforme. Am citit destule cărți în care mania transformismului a făcut ravagii, am putea spune chiar că n-am citit o carte în care eroul să nu se coloreze arbitrar, împotriva personalității lui chiar. Ambiția multor autori și strania lor lipsă de prevedere i-a împins la adoptarea unei posturi paterne, numai să le fie îngăduită plăcerea vicioasă de a-și crește eroii de mici pentru a demonstra pe larg cum este posibil ca un erou să-și sară umbra intrînd în pielea altui destin care-l aștepta răbdător. Nu spunem că toate acestea nu s-au făcut cu talent, dar vom regreta multă vreme, dacă nu totdeauna, lipsa unei cauze demne de acest talent. A fost o vreme cînd autorii noștri au crezut că transformarea istoriei produce automat modificarea radicală a oamenilor care au întîmpinat această transformare, ca la o comandă imprimată calculatoarelor electronice. Curios, mentalitatea schimbărilor mecanice a premers realitatea aparatelor înregistratoare.

Ce observație esențială face morometeanul în acest al doilea volum? Că satul este o realitate abisală prin potențialitatea lui ascunsă, că marginile lui nu sînt nicidecum margini sau că în marginile lui începe o lume nebănuită de intensă. Umanitatea satului, aceasta este marea revelație a morometeanilor între care îl plasăm, desigur, și pe autorul însuși. Încît, destinul satului capătă dintr-o dată o proiecție înimaginabilă, pe care un morometean n-o va realiza niciodată, dar pentru asta nu este (nu era!) nevoie ca el să dispară din această umanitate în care istoria are o largă, ineptabilă posibilitate de selecție. Moromete nu se va schimba cu nimic, el va judeca în continuare cu aceeași logică implacabilă care este a naturii și în aceasta cei care s-au întrebă ce va face el în noile condiții nu vor afla nimic nou. Istoria nu se vadește însă în schimbarea oamenilor ci în selecție. Moromete nu este un selectat și de aceea nici nu vom asista, cum se spera poate, la transformarea lui arbitrară ci numai la lupta lui de supraviețuire. Nimeni nu și-a propus să-l transforme și cu

Un personaj de mit: ILIE MOROMETE (I)

atît mai puțin să-l distrugă, dar tocmai de aceea lupta lui este mai istovitoare cu cit este nestimulată, ignorată, asistată eventual. El are a se lupta cu propria lui ignoranță din care nu se mai poate salva. Demnitatea eroului este în această suportare epuzantă a singurătății în mijlocul unor evenimente promeniute. Prevedătorul morometean este copleșit de neprevăzut. Scena satului — nu a fierăriei lui Iocan — este umplută (scriitorul zice „începură să năvălească”) de oameni și întîmplări ce scăpaseră întodeauna observației lui. Faptele își aleg oamenii și nu invers — iată constatarea. Ar fi fost de așteptat ca unele din aceste fapte să-l aleagă pe Tugurlan, pentru că „domnule, Tugurlan e vechi comunist” și atunci totul ar fi fost în ordine (în ordinea lui Moromete) dar iată că „așa vechi” cum era, nu se uita nimeni la el și, dimpotrivă, s-ar fi zis, văzînd ce oameni ieșeau acum la iveală, că un sat parcă nu era o așezare de cel mult două mii de case adunate într-o vale a unui rîu și ascunse sub salcimi, ci o groapă fără fund din care nu mai încețau să iasă atîta necunoscuti! „Cine erau toți ăștia?” (s.n.). De aici încolo romanul este revelația umanității satului care este departe de a-i pune morometeanului problema schimbării. Istoria i se arată acestuia ca o grabă a timpului care i pune tulburătoare probleme a

achitării de timpul său, de destinul său. Obsesia „scoțelii cîmbanului” este întrebarea cu care moare bătrînul Moromete, neliniștit pe veci asupra împlinirii destinului său. Cit de departe este eroul de orice gînd de adaptare, de eroare a altui destin ne arată tocmai această obsesie chinătoare care-l va însoți pînă la mormînt. Este el un ins iresponsabil? Dimpotrivă, este profund responsabil în raport cu, în fața destinului său.

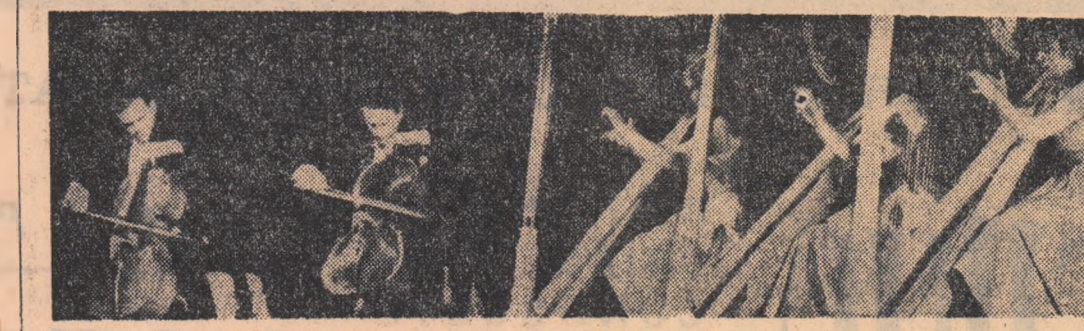
Moromete se putea plasa pe sine și problemele pe care le discută într-o proiecție generală, am zice cosmică, pentru că sursa lor imediată, izvorul lor avea o arie mică, îngustă, în chip iluzoriu limitată. Această limitare este însă absolut necesară felului particular de a reacționa al personajului, sistemului său stimulat. Problemele sînt mari pentru că locul în care se pun ele este mărginit. Aceasta e viziunea eroului, a construcției căreia el îi dă viață cu o forță interioară înegalabilă. Iată însă că realitatea limitată pe care și-o comanda personajul pentru a-l opune pofta lui nelimi-

romete este în afara eticii, u estetică.

Romanul poate primi f trunchipări multiple c condiția ca fiecare, o care dintre acestea să ple de la eroul, de la viziunea marginile căreia există el. C poziția lui obișnuită este c siderată ca fiind coincident cu a naturii, continuă să vadă și acum. Mai cu sear prin întregiile eroului de fapt moduri retorice de stimula discuția. Situat punctul de vedere al natur Moromete se vede că nu e împotriva istoriei. A-l învîvâți de neînțelegere a mers lui istoric este nepotrivit pe tru că norma eroului este c talizată în chip natural și e ea el facează permanent p centul de naturalitate a i st riei. Astfel, la o pretenție fiului său, tatăl rostește ad vărul că „binele n-a dispăr din lume”, ceea ce înseam că acesta este un atribut r tural al omului care-și poa crea, eventual, instituțiile c să protejeze acest bine. D gîndește solid personajul, i instituțiile creează binele. I exemple de acest fel sînt n mereoase și din întrebările faptele de acest tip se poa urmări caracterul normei numele căreia personajul p ne întrebări istoriei și fu lui sâ Nicolae. S-ar zice c Moromete asistă la acest cu al istoriei dîndu-și un fotoliu n tural fără să-și dea însă se ma că el, omul, nu reprezînt natura ci istoria. Aceste li sînt ireversibile, deci în cor tradiție cu punctul de situ re, cel natural. Natura este reversibilă și periodică. Cura jul personajului este de nelin chipuit măcar pentru faptu că trăiește cu demnitate tra gică o iluzie: iluzia că împru există existențele sale, fatal i torice, legile naturii (care sînt aceste legi naturale — scoas din natură — a arătat întru excelent studiu sociologic Flo rea Fugaru). Nu împotriva u nei ordine anume este Moro mete ci împotriva oricărei ordi ni mărginite. Paradoxul exi tenței lui este în aspirația că tre o desfășurare naturală o rientată de norme, de con venții. Pentru personajul lu Marin Preda norma, convenți nu reprezintă mărginire, limi tare ci somn. Simbol al mersu lui natural și organic. Norma este legea naturii și a renunț la ea înseamnă a cădea în i storie. Dar timpul există și des fe logică personajului. Mai mult, după scurgerea acelor ani convulsivi din perioada colator, cu excesele stîngiste, cu anume dogmatisme, camm ni înșirîi, vor aboli reliefu acelu timp, remarcînd în treacă cu o mirare blazată, aspectul său dramatic.

C. STĂNESCU

MUZICĂ...

FESTIVALUL NAȚIONAL AL TEATRELOR DRAMATICE

SENTIMENTUL ISTORIEI

de Ion Pascadi

Spectacolul Teatrului Național din Cluj, cu piesa lui Al Voitin „Procesul Horia” în regia lui Crin Teodorescu este străbătut de la un capăt la altul de un autentic sentiment al istoriei, străin atît idealizării forțate cit și reconstituirii muzeale, lipsite de orice intervenție a imaginației artistice. Precumpnitoare a fost totuși încercarea de a realiza un document artistic despre unul din momentele cruciale ale istoriei noastre — cel al măreței răscoale a iobagilor români din 1784 — și viziunea dramaturgului, în deplină concordanță cu explicațiile istoricilor, este remarcabilă prin autenticitatea artistică și forța ei emoțională. Ne aflăm totodată în prezența unei încercări interesante de a lumina anumite

momente ale procesului capitol răscoalei, de a găsi explicații pentru fapte și atitudini neconvenabile în documente, de a completa verigile cauzale ce lipseau. Meritul principal al piesei stă însă în capacitatea ei de a convinge artistic, de-a ne oferi nu o simplă ilustrație a unor idei generale juste, ci o construcție autonomă, cu virtuți proprii, care se înscrie nu în domeniul istoriei „romantizate”, ci în cel al artei. Conturarea complexă a personajelor, străduința de a evita simplificațiile ce duc inevitabil la scheme, fuga de „actualizare” cu orice preț sînt coordonatele care au asigurat nu numai valențele cognitive sau educative ale piesei ci și pe cele artistice. Totuși în acest domeniu se

găsesc și nelămuriri. Construcția piesei este oarecum greoaie, dorința de a prezenta lucrurile sub toate aspectele a dus la momente artistice ce înțeleg, încercarea de a rezolva destinul fiecărui personaj a lipsit piesa de ritm, dorința de a evita patetismul a văduvit-o de un final dramatic propriu. Avem în față, prin urmare, o succesiune de momente realizate fiecare în parte, dar lipsite de asamblarea lor artistică, lăsîndu-se impresia pînă la urmă că sfîrșitul piesei este determinat nu de logica ei internă, ci doar de desfășurarea cronologică a evenimentelor istorice. Din păcate, regia spectacolului n-a reușit să „depășească” datele piesei. Construid cu măiestrie scene și momente, ea nu a izbutit să dea suficientă cursivitate ansamblului, astfel încît spectacolul se mișcă lent și fără nerv. Realizările parțiale — obținute cu ajutorul unei trupe în general omogene și cu grija pentru fiecare detaliu — sînt de cele mai multe ori dintre cele mai remarcabile. Interpretul lui Horia, artistul emerit Toma Dimitriu, are astfel în piesă o creație strălucită, în care umanitatea și în același timp caracterul statuar al figurii

eroului legendar sînt conturate cu simț al măsurii și o discreție artistică rară. Compozițiile lui Ciocan — Octavian Cosmănuș și Crîșan — Liviu Doctor se înscriu pe aceeași linie a firescului înbinat cu sublimul într-un aliaj rezistent, lipsit de fisuri. Difícilul rol al contelui Janovich von Dornbâr — judecătorul imperial interpretat de Valentin Dain a fost realizat din nuanțe deși poate, în unele momente rămîne oarecum monotone. Fiește și subtilitatea a dovedit Aurel Guriumia în rolul secretarului lui Melnyados, după cum plin de umor și degajare a creionat Octavian Lăluț rolul episodice al soldatului Alexandru Bota. În spiritul piesei, dar nu întodeauna la fel de siguri, ni s-au părut Cazimir Tănase (generalul Paputa) după cum — poate și datorită textului — au apărut sîrăciții sufletuște contele Francisc Barkoczy (Eugen Ilieshazy) contele Ștefan Ilieshazy (Dorel Vișan), căpitanul Knaabe (Barbu Baranga). Scena blestemului femeilor din popor (Silvia Chelam, Ligia Moga, Mona Mircea) este realizată cu sobrietate dar din păcate rămîne oarecum exterioară spectacolului.

Celelalte roluri sînt schițate, de asemenea, cu acuratețe, interpretuți străduindu-se să le dea justificare artistică. Scenografia semnată de Mircea

Matcaboji oferă, cu puține elemente, un cadru potrivit, sugerînd epoca și creînd un spațiu scenic care să reliefeze dimensiunile reale ale eroilor.

care sar în ochii. În felul acesta înăță în istoria satirică se diluează. În locul unei singure tîntre mari, proaspăt dramaturg ocheste în foarte multe fîntre mici, atît de multe și atît de mici încît nici faptul că pe unele le nimeresc într-adevăr nu mai are nici o însemnătate artistică. Este evident că nici interpretu nu s-au entuziasmat de text, în focul lor — în ciuda unei ferilități exterioare pe care a vrut să le-o imprime regizorul Iannis Veakis — se simte în permanență plîctul. Altfel, Dumitru Dobrin, Geta Iancu, Horia Georgescu, Mariana Tudor-Cerel și în mai mică măsură Miron Șuvăgău și Victoria Suchici ni s-ar fi părut, fără îndoială, mai interesați.

Cu Paul Cornel Chitic lucrurile stau oarecum altfel. Piesa lui conține o idee limpede, urmărită cu destulă consecvență — aceea a pulverizării sensurilor eroismului atunci cînd admirația lucidă față de eroi se preschimbă într-o venerație oarbă, care nu-și adărd de fapt decît propriul ei fanatism. Personajele

sînt mai nele, situațiile mai grăitoare. Ceea ce lipsește deocamdată autorului este îndemnatul de a construi o progresie dramatică. Piesa bate pasul pe loc, ideile se autoampluează prin repetare, citeva momente bune sînt despărțite de lungi bucurări gratuite. Sint clipe în care actorii (nici mult mai buni) se simt vizibil stînjiniți de lipsa de substanță a replicii. Oricum, jumătatea a doua a coupelului conține cel puțin promisiunea unui dramaturg, pe lîngă un decor foarte inspirat semnat de Elena Veakis, și pe lîngă trei tineri interpreți remarcabili, ale căror nume se cer reținute: Dora Chertes, Mariana Tudor-Cerel, Dumitru Dobrin. Sincer vorbind, pînă acum dramaturgia tinăru nu ne-o oferit în acest festival prea multe certitudini. Experimente ca acelea din spectacolul Teatrului „Matei Millo” pot fi interesante, promițătoare, șocante — dar ne mai trebuie, din cînd în cînd, și cite o piesă de teatru.

SEBASTIAN COSTIN

comandă zorileau figură și conserve pentru a ne fotografia bătănu-ne pe ele. La cântina șantierului naval mămăliga ni se distribuie pe secții, pe baza fișelor de pontaj. Duminică cu niște hîrburi de autocamioane plecam la țară, în muncă de lămurire și să reparăm pluguri, sape, vînturătorii și coase.

Aici simți pulsul industrializării

S-a luminat. Ne reîntoarce la Gara Maritimă. Aburii nei cafele ne dezmoștesc. Leam o concorbire cu tovarșul Petre Icanov, subdirectorul Navromului. Consensăm mai întâi un calendar... le succese

La 5 noiembrie, flota și-a împlinit planul la tone-mile, și 30 noiembrie la lei-calcuți, și la 5 decembrie cel de un trafic-portuar. Au fostperate peste 1800 de nave, 30-140 în medie pe lună. În la finele anului, planul de 9.000.000 tone va fi cu mult depășit

Care este secretul acestor succese? În 1947, în ajunul proclamării Republicii, portul Constanța realizase un trafic global de 1.900.000 tone din care 1.300.000 tone produse strolchiere la export.

Activitatea portuară este după opinia noastră — us spune subdirectorul Petre Ivanov — un barometru al activității întregii țări. În mai puțin de zece ani exportul de mărfuri uscate, prin portul Constanța, a crescut de la 1.100.000 tone în 1959 la 3.100.000 tone în acest an. Cifrele sînt grîtătoare pentru ritmul intens de industrializare a țării.

Cinci ore pe fundul mării

Portul trăiește în aceste zile emoțiile unuia din cele mai spectaculoase premiere a existenței sale — apropierea asinire în portul-bază a primei nave românești de 35.000 tone t.d.w. — tancul petrolier „Oltenia”. Portul-bază „Constanța” este însă deocamdată în situația părintelui ce nu-și mai poate îmbrășișa fiii crescuți prea mari.

La bordul remorcherului „Viitorul” plecăm în portul nou unde se lucrează punctul de acostare pentru fiul cel mare — petrolierul Oltenia. E un ger și un cînt care te taie. Remorcherul se oprește la distanță și rămîne în ancoră. Privim întinderea de apă plină de diferite nave de lucru. De sub apă este un pînten de beton. Mai încolo, la vreo 20 de metri, „Gigant” — macaraua plutitoare de 100 de tone, manevrează pe deasupra apei un bloc de 80 tone. Comandantul macaralei recepționează comenzile pe un ciudat lanț de relee. Ele pornesc de la 12 metri de sub apă, de la un scafandru. Prin telefon el transmite la suprafață indicații pentru așezarea blocului. De aci, mai departe prin porto-voce.

Operația se desfășoară anevoie. „Gigantul” și operația se realizează de la capăt cu manevrele de stabilire exactă a poziției și locul în care trebuie lăsat blocul. Coborim pe o salupă de scafandrii care lucrează la cel de-al treilea pînten al punctului de acostare. Scafandru e jos, lucrează. Că-lăusa de la furtun ni-l prezintă: „Crețu Epifan, 34 de ani. De opt ani lucrează ca scafandru. Sînt patru ore de cînd a coborît pe fund”.

Scafandru Crețu Epifan, înainte de scufundare

MERIDIANE MARITIME

— Să trăiești, tovarășe Crețu. — Noroc. Cine ești? — Un reporter, pot vorbi cu dumneata, nu te înviețuiește de la muncă? — Nu, receptorul e în casă și nu se manevrează? — Spune ce faci acolo? La ce adinam te afli? — Aici sînt 12 metri. Acum câteva ore a fost lăsată o încălțătură de piatră. Imprimă un cu coleg o așezăm în pat. — Aștepți vreun aparat? — Nu, cu mâinile. — E piatră mărunț? — Nu, bolovan de 15-30 de kg. — Poți să-mi explici cum construiești pînteniștia de dig? — Cel mai bine ar fi să coborî aici, să vezi, dar nu cred că o să-ți reziste urechile. E presiune mare. Dur, poți să înțelegi și din ce-și spun eu. Mai întâi, după sondele coborîte de la suprafață am băgat niște șine de cale, ferată, paralele. La cotele digului. Intre ele facem acum un pat gros de piatră peste care se vor pune blocurile. — Am uitat să te întreb. Ce lungime va avea o dandă aici, în port? — Proiectul prevede 200 de metri, dublu decît în ochile noastre.

— An, e și un fotoreporter! Bine, asteptăm-mă. Cam intr-un ceas termin. — De ce nu ieși mai des la suprafață? — La adinamă asta trecerea de la o presuțea la alta este dificilă. Ne lăsam și țesim ușor, pe parime. Așteptăm. Trec telefonul că-lăuzei. Îi urmăresc atent pe cei cinci tineri care se schimbă la pompa de aer: George Căzari, Atanasie Milea, Vasile Tecucanu, George Leca și Tudor Cheorghiu. Afli că toți sînt utociști. În mijlocul lor e vîntul scufundătorului. El aștepță pîntinul scafandruului. O treabă de răspundere, grea. Am cronometrat. Intr-un minut tîntu cam de 50 de ori rotile pompei. Si scafandru rămîne cîte cinci ore sub apă. Titanică muncă se desfășoară pentru construirea unui port! În 1980, după etapa finală, anul, prin Portul Constanța vor putea fi manipulate 28.730.000 tone mărfuri.

Fără barbă și lulea

Cît de puțin cunoaștem viața marinarilor! Activitatea lor este atât de puțin cercetată de gazetari. (Secretara subdirectorului care primește dispoziție să-mi facă o delegație de urcare la bordul navelor nici nu a putut concepe că un reporter poate solicita o stare aprobare. Delegația mi-a fost înțesată pe Ion Șerbu — reporter). Prioritățile pe uscat viața marinarilor este exclusiv romantică. „La 12 mai ridicăm ancora

cu 500 tone mărfuri pentru Coreea de Nord. Mergem la Toapse. În U.R.S.S. de unde încărcăm 13.000 tone fontă pentru Japonia. Treceam prin Canalul de Suez și la 9 turile intrăm la Chiura, iar la 13 turile la Osaca. Plecăm la Chungneim — descărăm 500 tone și încărcăm 2200 tone de magnezit, izolator, joagere, oțel beton, ferossiliciu și plumb. De aci la Nampho — în Coreea. Sistem vizitativ de membrii ambasadei noastre. Ei ne aduc amănunte despre viața conducătorilor partidului în regiunea București. Plecăm la Doien, în China — lângă Port-Arthur. Ne întoarcem la Nampho. Încercăm fier-beton, magnezit, tablă. Plecăm la Hsing-kang și apoi la Sanghai în China. Încercăm fier-beton, caucuc haur, anvelope, țesături, pahare, galosi, pășini de bambus, ace. După 2 luni revenim la Osaca. Formidabilă sint japonezii! În acest interval au construit în centru, pe o distanță de 5 km, un bulevard aerian, suspendat pe piloni de beton. Fără să întrerupă circulația pe cel de jos. Mergem la Singapore să ne alimentăm. Primim extrem de multe vizite ale localnicilor. Ministrul nostru de externe a fost în vizită aci. Ni se cer amănunte despre Mamaia, despre Sinai și Brașov, despre țară. Îi lămurim cît putem mai bine. Doresc plante, materiale de propagandă turistică. Nu avem. De ce oare. O.N.T.-ul nu răspunde repetatelor noastre solicitări de a pune la dispoziția navelor materiale de propagandă?

Suezul s-a închis, ocolim Africa. Facem opiri la Lawrence, Durban și Capetown. La noiembrie intrăm în portul Constanța.

Ultimul voiaj al corgoului Predaal de 15.650 tone t.d.w. așa cum mi l-a relatat la un consult al comandantului Mihai Nastac, comandantul navei. Are 30 de ani și este de 4 ani comandant de curăț lungă. Nici nu mai știi de cîte ori a ocolit Pămîntul. Sau, un alt voiaj obișnuit. La fel de lapidar ni-l relatează comandantul mineralurului de 22.000 t.d.w. „Carpați” — Nicolae Mirea care trece drept un comandant cu multă experiență în flota noastră, are 33 de ani.

„Cursa noastră este: Constanța, Japonia, de aci în India la Madras. Din România ducem în Japonia fontă, plecăm în balast în India de unde încărcăm pentru România minereu de fier. Voiajul durează cam 110-120 de zile. La dușera oprim la Gibraltar să ne alimentăm cu ulei. La întoarcere intrăm la Singapore pentru a lua provizii. Navigăm fără nici o escală cîte 45 de zile. Închiderea Suezului lungeste oțoiașul cam cu o lună și jumătate.”

Ni se dau amănunte despre îndeplinirea planului, apoi comandantul se scuză — trebuie să plece la consultul comandantului. — Pentru alte amănunte va sta la dispoziție soacra oșporului, secundul meu — Cornel Vaslache. — De ce „soacra”? — Așa își spune schipăru. Pentru că toate se sparg în capul meu. Eu răspund de încărcare și descărcare, de comertarea echipajului, organizarea activității echipajului. Adică de tot ce este de organizat și dezorganizat pe navă.

„Soacra” corgoului Predaal are 31 de ani. Comandantul în ruptul capului nu vrea să se despartă de ea. E la al treilea vapor cînd preia comanda cu condiția să-i fie dat secund Cornel Vaslache. Reluînd discuția începută cu comandantul întreb: — Care sînt frunțașii navei? — Toți.

Acest criteriu fiind eliminat propunem convocarea citorca marinarilor la o discuție după criteriul în care credem că există o repartiție. Cel mai în vîrstă membru al echipajului, omul cu cea mai mare experiență, cel mai tînr și cel mai vesel. Se prezintă în ordine: ing. Ion Bărlăuțu — 34 de ani, șef mecanic; Mirea Tudor — 31 de ani, telegrafist dot; George Pascu — 23 de ani; Ovidiu Munteanu, mecanic trei.

Solicităm și pe nava Carpați o discuție cu cîteva marinari. Sînt convocăți: Teodor Suciu, ofițer secund, utociștii Horia Volculescu, Cadri Sodiț — un marinier stagiar care încheasera prima cursă lungă, Alexe Nistor — lemnar de bord, Ion Litreanu, care chiar în acea dimineață susținuse examenul pentru a fi acostat marinar.

O primă constatare. „Corșarii” noștri sînt tineri, foarte tineri. La bordul mineralurului Carpați, corgoului Predaal, Trigu-Mureș și Midia, de la motor, la comandant, nu am înținat bărbat trecut de 36 de ani. Nici o barbă și nici o lulea.

ION ȘERBU

Corespondenții regionali TRANSMIT

MAȘINILE ELECTRONICE DIRIJEAZĂ LAMINAREA

Primul obiectiv intrat în funcțiune la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Galați — laminorul de tablă groasă — a fost dotat cu o serie de mașini electronice de calcul. Două dintre acestea, care efectuează nu mai puțin de 3.200 operații pe secundă, vor permite specialiștilor să asigure conducerea automată a agregatelor cheie: cajele de refulare, degrositoare și finisare. Cu al treilea calculator, avînd aceleași caracteristici, se va obține dispocierizarea automată a producției iar ultimul va servi la culegerea și înregistrarea datelor folosite pentru optimizarea procesului de laminare. Importanța acestor mașini de calcul, indispensabile tehnicii moderne, constă în memorizarea programului de laminare, alegerea soluției optime, urmărirea și dirijarea laminatorilor, compoziția șarjei, grosimile etc.

V. MOINEAGU

„ȘTAFETA COMORILOR FOLCLORICE”

De cîteva săptămîni în comunele și orașele regiunii Bacău se desfășoară festivalul „Tineretul preia ștafeta comorilor folclorice”. Inițiat de comitetul regional Bacău al U.T.C. această manifestare se bucură de o largă participare a tinerilor. Fînă acum au fost antrenate peste 175 de formații cuprinzînd circa 200

INTR-UN MINUT — UN COSTUM DE HAINE

Peisajul industrial al orașului Sibiu s-a îmbogățit cu un nou obiectiv important. Este vorba despre fabrica de confecții intrată recent în funcțiune cu întreaga sa capacitate. Ea va produce diverse sortimente de îmbrăcăminte în valoare totală de peste 250 milioane lei anual. Înzestrată cu utilaje dintre cele mai moderne, deservite la rîndul lor de muncitorii și tehnicienii cu înaltă specializare, noua fabrică sibiană realizează în fiecare minut cîte un costum de haine.

LAL ROMULUS

FINALIȘTII N-AU PARTICIPAT LA... FINALĂ

Printr-un incident, vestita echipă de dansuri de la Terogova — regiunea Banat — nu a fost invitată să participe la faza finală a formațiilor de amatori ținută în luna noiembrie la Timisoara. Deși cîștigasera acest drept prin competiție, în urma unei contestații la Casa centrală a creațiilor populare din București, s-a stabilit ca un juriu să se deplaseze la Terogova pentru a da aprecieri. Cheltuielile de transport și onorariile cuvenite au fost plătite de localnici. Dar de la data de 6 decembrie și pînă la 14 decembrie au fost făcute trei promisiuni și nici una onorată. Oamenii sînt nerăbdători și învîta pe această cale, pe cei în drept, să soluționeze litigiul ivit.

I. CHIRIC

I. DANEA

SERIELE „SCINTEII TINERETULUI”

ILINCA CERBACEV. Punct. (Explicațiile suplimentare ne mai fiind necesare) — Ne veți cînta, asadar...

bun recitator: „Cine recită mai bine o poezie patriotică”. Doritorii se pot înscrie pînă în ziua de 23 decembrie la telefonul 18.41.50.

— O melodie ce îmi place foarte mult, intitulată „Înțimțoară, înțimțoară” care pleacă de la ritmurile populare trece prin cele mai moderne ritmuri ale muzicii ușoare contemporane. Apoi o bucată de N. Kirulescu, intitulată „Spune-și” și, în sfîrșit... dar mai bine să lăsam pentru Alexă viitoare.

ANDĂ CALUGĂRFANU: O voce caldă, cu deosebit simț muzical, temperament de acrită lirică. — Veți cînta bucățile dv. preferate? — Toate melodiile pe care le cînt sînt, într-un fel, preferate. Pentru că sînt „Scințele tineretului” am ales, printre altele, cîteva piese tineresti ca „Nu te supăra pe mine”, „Cheamă-mă”, „Ne-am cerșat”...

Concursul pentru cel mai

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

CĂLCIULUI ACHILE

RUPTURI DEFINITIVE

de VALENTIN SILVESTRU

Ursul a dat peste stupul ze mîiere și a început să-l ze mîiereze.

Albina, care lucra nu știu ze într-un salcîm apropiat, ze mîinte cumpul și-l înțepă ze fund.

Și numărăcînt zise: — Și tu?

— Căci albina, după ce mîiteap, mîne.

Dar ursul nu simți atît ulcul din trup cît pe cel al zăpăcînturii: i se păru că albina îi parodiază felul de a ze pronunța.

Și de-atunci rămase suzărăt pe ea pentru totdeauna.

Soarele nu răsărise încă ze vîietutoarele ierbi ze susoane nelîntîrite.

— Adu-mi, te rog, frul

DICTIONARUL OBIECTELOR CUNOSCUTE SUB NUMELE DE CUVINTE

Cuvintele, asemenea oamenilor, nu sînt înfruntul egale între ele nici din punctul de vedere al funcțiilor îndeplinite, nici dintr-aceia al eficienței sociale. Unele cuvinte au putere și mari posibilități de circulație. Altele posedă o forță mai redusă. Una e, de pildă, să spui: pipă, vîșniu sau castane (utilitatea și eoul acestor noțiuni sînt limitate), alta e să roștești: speranță, umire sau proprietar de masină (înțelesul și reverberația ze sînt fără sfîrșit).

De aceea atenția noastră se îndreaptă cu precădere asupra substantivelor de (dacă îngăduim categorisirea) gradul I, a adjectivelor ce ocupă locuri de frunte pe schema dicționarului, a vorbelor instalate la foțolu de orchestră, în față, deci, ca să ze vadă desuie ce e vorba și, în schimb, printre firească operațiune de selecție, vom lăsa în umbră cuvintele anonime, de rînd, cocotate la gâlerie.

Interesant din unghiul nostru de privire este, bineînțeles, să acotem în valoare expresiile cele mai interesante, adică acelea care prezintă consumatorului un grad cît mai mare de interes. Ori, cercetînd această clasă de vocabule am ajuns la concluzia că unul dintre cele mai interesante cuvinte ale epocii este „interesant”.

Interesant fenomen... Spre deosebire de vorbe precum: tort, Richard, chitară sau brișbiz, ca să ne mărginim

CAPITOLUL IX INTERESANT

de AL. MIRODAN

la cîteva exemple doar, expresia sus-indicată a dobințit de-a lungul anilor însușirea de a acționa, asemănînd unui pase-partout lingvistic, în cele mai felurite și complicate împrejurări ale vieții.

De pildă: — Dacă, odată, seara, recepțind vizual la televizor un reportaj cu Sofia Loren în costum de baie (bikini) care îi-a plăcut îngrozitor dar din diferite motive?) nu-ți place să se afie că nu-ți place — atunci, la întrebarea: ce zici despre...? tu n-ai decît să răspunzi, dînd alene din cap: interesant.

Dacă, odată, ziua, isprăvind de cînt o carte care nu-ți-a plăcut de fel dar, din diferite motive?) nu-ți place să se afie că nu-ți place, după cum din alte diferite motive nu-ți-ar place să se afie că nu-ți place — atunci, la întrebarea: ce zici despre...? tu n-ai decît să răspunzi, dînd alene din cap: interesant.

Dacă, odată, după-amiaza ascultînd darea de seamă a comitetului sindical al frizeriei unde lucrezi, pe trimetru IV, expunerea nu-ți inspiră nimic, dar absolut nimic, însă din diferite motive?) nu-ți vine să declarî că n-ai nimic de spus, după cum din alte diferite motive?) nu-ți vine să afirmi

MEMORABILE

Se povestește că Dante ar fi avut o memorie formidabilă. Intr-o zi întîlni pe un oarecare care-l întrebă din fugă: — Care este cea mai bună mîncare? — Oul! răspunde poetul.

Un an mai tîrziu, același trecător întîlni din nou pe Dante aproape în același loc și îl întrebă: — Ce e? — Cu ce?... răspunde imediat poetul.

Dacă într-o conversație un sofism de-al tău, sau o glumă, sau un paradox pică în mijlocul liniștii, trebuie să adăogi „cum a spus un filozof persan, sau un poet cormican”... Și atunci fraza ta va fi admirată și repetată de toți.

— Doctore cum sîmpiedic pe soțul meu să vorbească noaptea în somn? — Aș putea să ze sfătuesc să-l lășat să vorbească un pic și în timpul zilei.

Fără cuvinte

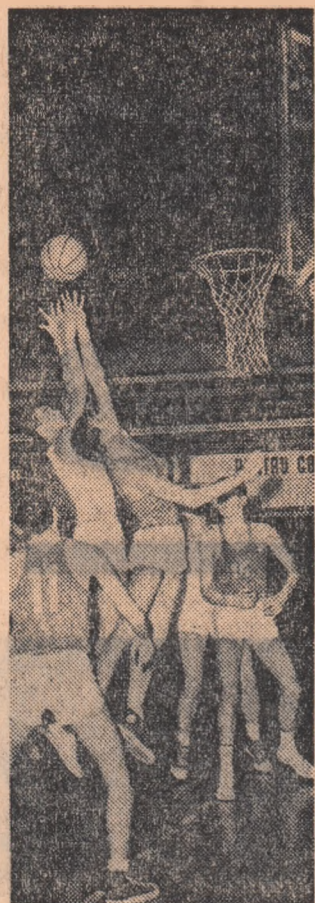
— Nu tragi?... — La ce bun? Și-așa nu m-ar crede de nimeni...

Desen de IULIAN NEACȘU

OPINII LA DEZBATEREA NOASTRĂ:

ETICA SPECTATORULUI DINTRIBUNĂ

Luptă sub panou

ieri, după apariția în ziarul nostru a fotografiilor și notei despre acei „spectatori infierbîntați”, am fost sunați la telefon de numeroși elevi ai spectatori care-și exprimau oprobriul față de actele de indisciplină și neoportunitate, care s-au vădit în timpul meciului de haltingiuism sâmbă, pe care le-au comis unii dintre „microbiștii” prezenți în tribune la recentele întîlniri fotbalistice oficiale. Iată, mărturisirea de credință, a unui care a ținut să rămînă în anonim.

— La telefon e un rapidist, dacă vreți un „napolitan” din Giulești. Numele meu, n-are importanță să vi-l spun. Nici n-ar fi bine. Chiar și numai inițialele dacă le-aș da, galeria giuleșteană m-ar cunoaște repede. Eu sînt dintre aceia care însoțesc echipele oriunde, la meciuri, în prezentă la peste 15.000 de spectatori, el l-a învins prin k.o. în reprezentația la 12-a pe fostul campion mondial compatriotul său Oshlaki Numata.

— Sala sporturilor din Constanța va găzdui astăzi-seară de la ora 19.00 o reuniune internațională de box în cadrul căreia se va selecționa o țară noastră va primi repriza echipei noastre, din echipa noastră vor face parte printre alții, C. Dulescu, I. Dumitrescu, N. Deicu, I. Olteanu, Gh. Chivăr, și M. Constantin. La categoria, campionul țării I. Alexe va fi opus lui Wells.

Publicul din tribunele Stadionului „Republicii”, de la televizor, poate crede că cei care se dedau la asemenea acte huliganice, sînt infocații suporteri ai Rapidului. Nu, nu sînt. Cei care aruncă cu sticle, evident după ce-și termină băutura, cînd sînt infierbîntați, și responsabili de ceea ce fac — la închipuți-vă că o sticlă nimereste, din întîmplare în capul unui jucător de la Rapid P1 — îi

să-i scoată, prin forța opiniei publice, ca pe niște mînuși afară din incinta stadionului. Ceea ce fac ei este o rușine și un blam la adresa marelui și inimosului nostru public, care s-a dovedit, și zărituși străini ai acestor competiții și sportivitatea sa, că știe să-și încurajeze favorizii, echipele, în modul cel mai civilizată.

Fotografiile publicate, ilustrează cit de neașteptate sînt

UN RAPIDIST DESPRE „DECALOGUL” ADEVĂRATULUI SUPORTER

numeri pe degete; sînt niște invenții și înfrîți, niște huligani care nici nu vin la stadion să vadă fotbal, spectacol sportiv, ci să-și vadă năduful pe „dusmani” imaginați. Surprinzător mi se pare faptul că oamenii de ordine, organele de miliție nu iau măsurile cuvenite — nu trimit lucrătorii ai miliției în tribune — pentru a-i identifica și îndepărta dintr-un spectacol pentru a nu mai infecta atmosfera; tot așa după cum e necesar, mai prompt și hotărît, intervenția oamenilor de bună credință, spectatorii adevărați, care să-i cheme la ordine și

actele lor. Nu e nici un secret că dintr-un astfel de „beloșii” se recrutează aceste elemente detracate, asociate, care-și așteaptă la porți și pe colțuri pe fotbalști, îi laudă cînd nu trebuie, și-i împănăză, iar rezultatul este că, acestia, dovedindu-se uneori săraci cu duhul, primesc invitațiile de a bea un pahar cu ei, și de aici, pînă la a merge dintr-o margine a străzii în cealaltă, nu-i mult. Aceste elemente aduc răul și inoculează viciul în viața și munca sportivilor. Trebuie făcut un front comun împotriva lor. Abaterile de genul celor pomenite mai sus

să fie rezolvate pe calea justiției și încheiate cu pedepse penale. Pentru că spectatorii vîn la stadion să vadă fotbal. Și noțiunea de fotbal implică, nuanțat, spectacolul care s-a dezvoltat. Adesea spectacolul e mult mai interesant, pe multe planuri, o goană umană, pentru rezultat, în speță pentru puncte. Sinceri sînt, o vină pentru încălcarea atmosferei din tribune au și jucătorii înșiși. Pe noi, spectatorii, nu ne interesează cît de abil știe să croiască, să frîngă o bîbie a adversarului, să-l înhațe de gît pe arbitru, X sau Y jucător. Scene ca acestea ne bagă fiori în inimă și ne fac să părăsim defuziile tribunele. Dar indiferent ce se întîmplă pe teren spectacolul nu trebuie să-și uite obligatiile, să înțeleagă cu grosănițe regulile civilizate. Nimeni nu oprește entuziasmul și focolul prețios al dorinței de victorie, dar de aici pînă la a te exprima aruncînd cu sticle, periclitînd chiar și viața celor de dincolo de simbolul gard împiedicîtor al terenului, e o distanță care dizolvă orice urmă de demnitate și etică omenească. Asta nu trebuie neglijat și nu trebuie să scape nimeni. Decît să fie hulite stadiioanele noastre mai bine să-i punem la punct pe huligani.

Pt. conf. V. CABLEA

BOX

Pugilistul japonez Hiroshi Kobayashi este noul campion mondial la categoria ușoară (clasa juniori). În meciul desfășurat la Tokio, în prezenta a peste 15.000 de spectatori, el l-a învins prin k.o. în reprezentația la 12-a pe fostul campion mondial compatriotul său Oshlaki Numata.

— Sala sporturilor din Constanța va găzdui astăzi-seară de la ora 19.00 o reuniune internațională de box în cadrul căreia se va selecționa o țară noastră va primi repriza echipei noastre, din echipa noastră vor face parte printre alții, C. Dulescu, I. Dumitrescu, N. Deicu, I. Olteanu, Gh. Chivăr, și M. Constantin. La categoria, campionul țării I. Alexe va fi opus lui Wells.

TENIS

— Federația noastră de tenis a alcătuit clasamentul celor mai buni jucători români la sfîrșitul sezonului 1967. La masculin, clasamentul are următoarea configurație: 1—2 I. Năstase și I. Tiriac; 3. Mărmureanu; 4. S. Dron; 5. Gh. Boghe; 6. C. Popovici; 7. V. Marcu; 8. G. Bosch; 9. I. Santei și C. Năstase. Clasamentul feminin se prezintă astfel: 1. Judith Dibar; 2. Ecaterina Horia; 3. Eleonora Dumitrescu; 4. Mariana Ciognea; 5. Julieta Namian-Boboc; 6. Agneta Cun etc.

FOTBAL

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

— Echipa cehoslovacă de fotbal Jadrno Trecin, care se află în turneu în Mexic, a jucat la Torreon cu echipa locală, participînd la campionatul ligii secundă. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—1).

FELICITĂRI ADRESATE TOVARĂȘILOR NICOLAE CEAUȘESCU ȘI ION GHEORGHE MAURER

Tovarășul Nicolae Ceaulescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, cu ocazia așezării sale în funcția de președinte al Consiliului de Stat o telegramă de felicitare din partea președintelui Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Nguyen Huu Tho.

Cu același prilej au fost trimise telegrame de felicitare președintelui Consiliului de Stat,

Nicolae Ceaulescu, de către Urho Kekkonen, președintele Republicii Finlanda, Ahmed Seku Ture, președintele Republicii Guineea, generalul Suharto, președintele interimar al Republicii Indonezia.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a fost felicitat, cu prilejul reagerii sale în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, de Nguyen Huu Tho, președintele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Lucrările Comisiei economico-financiare și a Comisiei juridice ale Marii Adunări Naționale

La Palatul Marii Adunări Naționale continuă lucrările în comisiile permanente ale M.A.N. În discuția comisiilor se află proiectele de legi înscrise pe ordinea de zi a sesiunii.

La ședința comună din 14 decembrie a Comisiei economico-financiare și a Comisiei juridice, întrunită sub președinția tovarășului prof. univ. Manea Mănescu, președintele Comisiei economico-financiare, a fost examinat Proiectul de lege privind aplicarea unor măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, prezentat de tovarășul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

Directorul general al Direcției Generale pentru Metrologie, Standarde și Invenții.

La întrebările puse de deputați au răspuns tovarășii Constantin Tuzu, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, și Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior.

În ședința din 15 decembrie, comisiile au luat în studiu proiectul Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1968, care a fost expus de tovarășul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

Lucrările comisiilor continuă. (Agerpres)

COMUNICAT

cu privire la Sesiunea C.A.E.R.

În perioada dintre 12 și 14 decembrie 1967 a avut loc la Budapesta cea de-a XXI-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La lucrările sesiunii au participat delegațiile țării membre ale C.A.E.R., în frunte cu T. Tolov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, F. Krajcic, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovacia, H. Weiss, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane, D. Gombjav, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, Z. Nowak, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, Gh. Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, A. Apro, vicepreședinte al Guvernului Revoluționar Muncitoresc Tărănesc Ungar, M. Leszko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice.

În conformitate cu convenția dintre C.A.E.R. și guvernul

R.S.F.I. cu privire la participarea la lucrările organelor Consiliului, la sesiunea a participat delegația Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, în frunte cu A. Grlicic, membru al Vecei Executive Federale.

La sesiunea a participat în calitate de observator reprezentanții Republicii Democratice Vietnam.

Sesiunea Consiliului a fost prezidată de A. Apro, conducătorul delegației Republicii Populare Ungare.

În comunicat se arată: La sesiunea a fost examinat raportul Comitetului Executiv cu privire la activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc între sesiunile a XX-a și a XXI-a și principalele direcții ale activității Consiliului pe perioada imediat următoare.

Examinate activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc între sesiunile a XX-a și a XXI-a, sesiunea a menționat că, în primii doi ani ai perioadei curente de cinci ani, economia țării membre ale C.A.E.R. s-a dezvoltat în ritmuri rapide care au depășit ritmurile de dezvoltare ale economiei țării capitaliste dezvoltate. La aceasta a contribuit colaborarea economică și tehnică științifică a țării membre ale C.A.E.R.

Țările membre ale C.A.E.R., precum și organele Consiliului au continuat activitatea privind elaborarea de recomandări îndreptate spre soluționarea unor probleme, îndeosebi a celor relevate de către aceste planuri pe perioada 1966—1970.

Aprobînd activitatea desfășurată de Comitetul Executiv în perioada dintre sesiunile a XX-a și a XXI-a ale Consiliului, sesiunea a recomandat țării membre ale C.A.E.R. și a dat sarcini organelor Consiliului să continue activitatea îndreptată ațt spre examinarea în continuare a problemelor evidențiate în cursul coordonării planurilor cinciennale curente, cît și spre efectuarea coordonării planurilor pe perioada 1971—1975.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

La sesiunea a participat în calitate de observator reprezentanții Republicii Democratice Vietnam.

Sesiunea Consiliului a fost prezidată de A. Apro, conducătorul delegației Republicii Populare Ungare.

În comunicat se arată: La sesiunea a fost examinat raportul Comitetului Executiv cu privire la activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc între sesiunile a XX-a și a XXI-a și principalele direcții ale activității Consiliului pe perioada imediat următoare.

Examinate activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc între sesiunile a XX-a și a XXI-a, sesiunea a menționat că, în primii doi ani ai perioadei curente de cinci ani, economia țării membre ale C.A.E.R. s-a dezvoltat în ritmuri rapide care au depășit ritmurile de dezvoltare ale economiei țării capitaliste dezvoltate. La aceasta a contribuit colaborarea economică și tehnică științifică a țării membre ale C.A.E.R.

Țările membre ale C.A.E.R., precum și organele Consiliului au continuat activitatea privind elaborarea de recomandări îndreptate spre soluționarea unor probleme, îndeosebi a celor relevate de către aceste planuri pe perioada 1966—1970.

Aprobînd activitatea desfășurată de Comitetul Executiv în perioada dintre sesiunile a XX-a și a XXI-a ale Consiliului, sesiunea a recomandat țării membre ale C.A.E.R. și a dat sarcini organelor Consiliului să continue activitatea îndreptată ațt spre examinarea în continuare a problemelor evidențiate în cursul coordonării planurilor cinciennale curente, cît și spre efectuarea coordonării planurilor pe perioada 1971—1975.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Examinate problemele la sesiune s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

INFORMAȚII • INFORMAȚII

În urma tratativelor care au decurs într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, la 15 decembrie s-a semnat, la București, Protocolul privind livrările reciproce de mărfuri pe anul 1968 între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

Din partea română, Protocolul a fost semnat de I. Voicu, adjunct al ministrului comerțului exterior, și din partea germană, de Fr. Leucht, adjunct al ministrului relațiilor economice externe.

Au fost de față Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior, Nicolae Anghel, adjunct al Ministrului, și Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germane

la București, precum și membrii celor două delegații.

În zilele de 14 și 15 decembrie s-a desfășurat la București un simpozion internațional cu tema „Metodologia învățămîntului post-universitar de specializare și perfecționare a cadrelor medicale” organizat de Ministerul Sănătății și Ministerul Învățămîntului.

Au participat academicieni, cadre didactice și de conducere din institutelor medicofarmacologice din țara noastră, precum și specialiști din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, R.P. Mongolă, Ungaria și U.R.S.S.

În baza unui acord încheiat între întreprinderea de transporturi aeriene civile TAROM și Societatea de turism „Geisler” din R. F. a Germaniei un avion românesc de pasageri va efectua o cursă de aproape 34.000 km pe ruta intercontinentală Frankfurt pe Main — Ankara — Teheran — Karachi — Singapore — Manila — Hong Kong — Bangkok — Delhi — Beirut. Nava a decolat vineri seara de pe aeroportul Băneasa în direcția Frankfurt pe Main, de unde va pleca în această lungă călătorie cu aproape 100 de turiști.

(Agerpres)

IMPERATIVUL INFORMĂRII ȘTIINȚIFICE

(Urmare din pag. 1)

rezultatele la care ei au ajuns.

Multe edituri din Franța, S.U.A., Republica Federală a Germaniei au publicat a propoaze 20 de volume ale lucrurilor matematice române. Alături de cele amintite mai înainte, aceste succese atestă că matematicii români din ținara generatie se situează de pe acum la nivelul științific care în toate domeniile. De altfel, interesul stîrnit în lumea științifică internațională de rezultatul colocviului „Tehnica de calcul și calculatoare” ținut la București este o nouă dovadă a acestei afirmatii. Nu e de competența mea să încerc să fac o analiză asemănătoare fiecărui domeniu științific din țara noastră. Însă realizările obținute de pe acum pe alte tărîmuri ale cercetării românești îmi permit să afirm că trăirea pe plan internațional reprezintă o țintă care poate fi atinsă pe toate tărîmurile. Pentru aceasta însă se cer luate unele măsuri. Asupra citorva mă voi opri în cele ce urmează.

Trăirea pe plan internațional cere — în primul rînd — dezvoltarea specificului național. Căci noi nu putem fi interesați pe plan științific mondial decît prin ceea ce decuem noi, original. Păstrarea și dezvoltarea originalității naționale nu pot fi asigurate însă decît prin cunoașterea originalității — în cazul nostru științific — a altor popoare.

Avem de învîțat de la toți, așa după cum și ceilalți au de învîțat de la noi. Si este demn de a fi subliniat faptul că în ultimii ani tinerii din țării foarte înaintate din punct de vedere tehnicoștiințific vin să învețe în țara noastră. Aceasta este un motiv de mîndrie. Însă nu trebuie să neglijăm faptul că există alte lucruri pe care alții le cunosc mai bine decît noi și de la care și noi trebuie să învățăm.

Este, de fapt, ceea ce sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, atunci cînd, referindu-se la îmbunătățirea organizației și îndrumării activității de cercetare științifică, sublinia: „Intensificarea cercetării științifice proprii, progresul științei românești cer în același timp asigurarea unor legături tot mai largi a cercetătorilor noștri cu oamenii de știință din întreaga lume cu știința mondială”.

O astfel de cooperare poate fi realizată, între altele prin următoarele două modalități: prin studierea experienței altora — în noi acasă și în străinătate — și direct, prin plecarea peste hotare.

Nu putem neglia nici una dintre aceste două modalități de a învăța. Este nevoie ca un număr mai mare de absolvenți ai facultăților noastre să meargă să învețe în universitățile străine.

Cunoașterea și însușirea experienței valoroase mondiale prezintă o însemnată nevoie care nu ar putea fi subapreciată. După cum este necesar ca și cei care au învățat multe lucruri și le practică să meargă să cunoască experiența altora, este neapărat necesar ca la noi acasă să existe — în bibliotecile publice, dar și în cele personale ale celor străine de știință cele mai noi și mai importante. Este nevoie ca studenții noștri să cunoască bine toate limbile străine de circulație internațională, care au devenit în epoca noastră un instrument esențial de lucru.

Bineînțeles, în toate aceste domenii activitatea este în „mers”. Avem cursuri de limbă străină pentru studenți, dar este mult mai aprofundată și în număr mai mare — nu se mărginează la cunoașterea unei singure limbi străine însoțită de cărți științifice străine ar trebui mult ameliorată. Trimitem oameni să învețe peste hotare și aproape toți bursierii noștri ne fac cinste prin rezultatele pe care le obțin. Dar numărul acestor bursieri ar trebui să crească considerabil — și sînt convins că așa se va întîmpla în viitor.

Sosirea unei misiuni de bunăvoință a țării în curs de dezvoltare

La 15 decembrie a sosit la București o misiune de bunăvoință a țării în curs de dezvoltare, condusă de Doudou Thiam, ministrul de stat însărcinat cu afaceri externe, locțiitor al președintelui Republicii Senegal.

Din misiune mai face parte Augustin Papić, ambasador, reprezentant permanent al R. S. F. Iugoslavia pe lângă Oficiul Național Unit de la Geneva, Cheich Ibrahim Fall, ambasadorul Senegalului la Moscova, Morales Crespo, ambasadorul Venezuelei la Bruxelles, și Rolando Stein, însărcinatul cu afaceri adinterne al Republicii Chile la București.

Misiunea de bunăvoință este însărcinată de reuniunea ministerială a țării în curs de dezvoltare, care a avut loc la Alger între 10 și 24 septembrie a.c., să aducă la cunoștința guvernului român concluziile reuniunii privind pregătirea și participarea la lucrările celei de-a 11-a Conferințe O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, care va avea loc la

New Delhi în februarie-martie 1968.

După amiază misiunea de bunăvoință a țării în curs de dezvoltare, condusă de Doudou Thiam, ministrul de stat, însărcinat cu afaceri externe, locțiitor al președintelui Republicii Senegal, a fost primită la M.A.E. de către Vasile Gliga și Petru Burlacu, adjuncți ai ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

TEATRE • CINEMA • TELEVIȚIUNE

Teatrul Național „I. L. Caragiale” sala Comedia Intîlne ora 19.30; sala Studio Intîlne ora 19.30; Opera română: Boema, ora 19.30; Teatrul de stat de operă: Contesa Maritza, (premieră, ora 19.30; Teatrul „C. I. Nottara”: Sala Magheru: Patimi, ora 19.30; sala Studio: Cînd luna e albastră, ora 17 și ora 20; Teatrul „Barbu Delavrancea”: Intîlne lui... Jupiter, ora 19.30; Teatrul evreiesc de stat: Un sitag de perle, ora 20; Studioul I.A.T.C.: Goana după flutur, ora 20; Teatrul „I. Creangă”: Corigență la dragoste, ora 16; Teatrul „Tănădărică”: Ileana Sinziana, ora 17; În sala Casei de cultură a raionului 1 Mai, Vrajitorul din Oz, ora 10.

rele 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45), Excelsior (orele 9.45; 12; 14.15; 16.30; 19; 21.15).

CEA MAI LUNGĂ NOAPTE rulează la Capital (orele 9.30; 12; 15; 17.45; 20.30).

OPERATIUNEA CROSSBOW rulează la Lumina (orele 9—15.45 în continuare; 18.15—20.45). Dacia (orele 8—21 în continuare).

ZORBA GRECUL rulează la Doina (orele 11.30—18.30; 20.45).

MOARA CU NOROC rulează la Unirea (orele 15; 17.30; La ora 20 desene animate).

DOCUMENTARUL „PAȘI SPRE LUNA” rulează la Timpuiri Noi (orele 9—21 în continuare).

SINBAD MARINARUL rulează la Giulești (orele 15.30; 18; 20.30).

SURCOTUL TIGRUL CELOR ȘAPTE MĂRI rulează la Înfrățirea (orele 10.45; 13;

de peste hotare

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

ARESTĂRI LA MADRID

In centrele universitare spaniole continuă să se desfășoare demonstrații studențești. In ultimele patru zile au fost arestați 50 de studenți. In numeroase facultăți de la Universitatea din Madrid, studenții au organizat adunări în care au adoptat moțiuni cerind continuarea grevei in universități până la eliberarea studenților arestați. Un purtător de cuvânt al rectoratului a confirmat închiderea Facultății de științe politice și economice până la 8 ianuarie. La Salamanca a continuat Joi greva studenților de la facultățile de medicină, filozofie și literă.

DEMONSTRAȚIE LA KÖLN

Peste 1000 de tineri au străbătut străzile principale ale orașului Köln în cadrul unei demonstrații de protest împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam. Participanții la demonstrație purtau steaguri ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud și pancarte pe care erau înscrise cererile privind încetarea agresiunii americane în Vietnam, retragerea trupelor intervenționiste, lozinci de solidaritate cu Republica Democrată Vietnam.

H. Boumedienne a preluat comanda Armatei algeriene

ALGER 15 (Agerpres). Postul de radio Alger a transmis un comunicat prin care se anunță că Houari Boumedienne, președintele Consiliului Național al Revoluției din Algeria, a preluat în mod direct comanda Armatei Naționale Algeriene. Relevednd moștenitorii care se află la baza acestei măsuri, președintele Boumedienne a declarat: „Elemente irresponsabile au comis un act de indisciplină vădită care riscă să arunce țara într-o aventură periculoasă”.

Agencia France Presse citează surse informate algeriene care au precizat că hotărârea președintelui Consiliului Revoluției împiedică destituirea colonelului Taher Zhiri din funcția de șef al statului major al armatei.

Vineri, seara președintele Boumedienne a rostit o cuvântare radiodifuzată în care a arătat că o mișcare armată subversivă a fost descoperită în cursul nopții de Joi spre vineri. El a anunțat că tentativa de lovitură de stat a fost lichidată de forțele armate locale, iar revolta ofițerilor disidenți din armată a fost înăbușită. Președintele a adresat, totodată, un apel soldaților revindu-le să lupte cu energie împotriva rebeliunii.

Minusculele insule Nauru, izolată în imensitatea Oceanului Pacific, cunoaște în aceste zile pregătiri febrile în vederea celui mai important eveniment din istoria ei: obținerea independenței.

La miezul nopții de 31 ianuarie 1968, Nauru va deveni independent. Băștinășii mindri vor cobori pentru ultima oară drapelul Australiei și vor ridică, în locul lui, un nou drapel care va proclama această insulă de corali liberă și suverană.

Nauru a fost mult timp exploatată de diferite țări pentru zăcămintele imense de fosfați adăpostite în subsolul ei. Ea deține unul din cele mai mari zăcăminte fosfatice din lume, un produs care se bucură de multă căutare fiind folosit ca îngrășământ în agricultură. Insula se află situată la 2.250 mile nord-est de Sydney, la 30 de mile sud de Ecuador și la 200 de mile de cel mai apropiat vecin. Aproximativ 3.000 de locuitori populează o suprafață de 21 km.p.

Istoria scrisă a acestei insule a început în 1798 când ea a fost descoperită de căpitanul englez John Fearn. El a denumit-o „Locul minunat”, nume ce a fost păstrat timp de aproape 100 de ani. Nauru are un port minuscul așezat într-o poziție extrem

Dezarmarea generală — o sarcină mai actuală și mai urgentă decât oricând

Cuvântarea șefului delegației române

NEW YORK 15 — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmis: In ședința de Joi după-amiază a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U. a luat cuvântul, pe marginea problemelor dezarmării, Mircea Mălița, șeful delegației române, adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

La trecuta sesiune — a spus vorbitorul — Adunarea Generală ceruse Comitetului celor 18 state pentru dezarmare să depună noi eforturi în direcția realizării unui acord în problema dezarmării generale și totale sub un control internațional eficient și asupra măsurilor conexe. Se menționa în special necesitatea încheierii unui tratat privind împiedicarea răspândirii armelor nucleare și completarea tratatului de interdicție a experiențelor cu arma nucleară, prin includerea în prevederile tratatului și a experiențelor subterane cu aceste arme. Eram îndreptății să ne așteptăm ca la sesiunea de față să aibă loc o dezbateri fructuoasă în problemele dezarmării, pe baza unui raport substanțial al Comitetului celor 18, alcătuit în îndeplinirea rezoluției amintite. Or, trebuie să constatăm că raportul interimar supus comitetului nostru acum câteva zile, departe de a oferi un tablou încurajător, este de natură să inspire sentimente de o profundă preocupare pentru toate statele.

S-ar putea crede, a continuat Mircea Mălița, că stagnarea în acest an a negocierilor în problemele dezarmării generale și spațiului extrem de restrâns rezervat acestor probleme la actuala sesiune indică o descreștere a preocupărilor pentru reducerea și eliminarea pericolului grav pe care îl prezintă arsenalul mereu ascendent al înarmărilor, și în special al înarmărilor nucleare. Din contră, a arătat vorbitorul, interesul țărilor pentru dezarmare este în continuă creștere. Delegația română, a spus el, consideră dezarmarea generală ca o sarcină mai actuală și mai urgentă decât oricând în trecut.

Fiind de acord cu concluziile raportului secretarului general al O.N.U. cu privire la efectele folosirii eventuale a armelor atomice, vorbitorul a scos în relief ideea din raport potrivit căreia securitatea pentru toate țările trebuie căutată în lichidarea stocurilor de arme nucleare și pres-

de pitorească, fiind frecventată, mai ales în ultimii ani, de amatorii pescuitului submarin. In anul 1900, când era posesiune a Germaniei, s-au descoperit aici zăcăminte de fosfați, mai multe firme străine începând operațiile de exploatare a acestor bogății. Pentru fiecare tonă de fosfați scoasă din adâncul pământului, băștinășii primeau... o jumătate de penny! După încheierea primului război mondial, în baza prevederilor tratatului de la Versailles, Marea Britanie a primit mandatul asupra insulei Nauru. Bineînțeles, nu a încetat exploatarea fosfaților pentru care, în 1939, băștinășii primeau... 7 penny pe tonă. Des-

crierea utilizării lor prin înfăptuirea dezarmării generale și totale. Delegația română, a spus el, sprijină proiectul de rezoluție în acest sens prezentat de Polonia și alte 17 țări. Șeful delegației române a declarat în continuare: După convingerea noastră, exprimată pe larg de guvernul român în Organizația Națiunilor Unite, în Comitetul celor 18 state pentru dezarmare și în alte ocazii, se impune întreprinderea unor acțiuni majore pe măsura pericolului nuclear, acțiuni care să ducă la lichidarea efectivă a acestuia, să asigure pacea și securitatea tuturor statelor, să merite încrederea popoarelor.

Pornind de la aceste considerente, guvernul român concepe problemele dezarmării numai în lumina obiectivului final al asigurării condițiilor necesare statornicirii unor relații internaționale bazate pe cooperarea pașnică a unor state suverane, independente și egale în drepturi, iar nu pe forță. El se pronunță pentru interzicerea necondiționată a folosirii armelor nucleare și distrugerea integrală a stocurilor existente pentru încetarea cursei înarmărilor și înfăptuirea dezarmării generale.

Mircea Mălița a expus apoi poziția Republicii Socialiste România în legătură cu măsurile parțiale sau regionale de natură a promova destinderea în relațiile internaționale, în legătură cu crearea de zone denuclearizate în diferite regiuni ale lumii, desființarea blocurilor militare, lichidarea bazelor militare străine și retragerea forțelor armate ale statelor înăuntrul granițelor lor naționale, încetarea și interzicerea experiențelor cu arma nucleară în toate mediile. Vorbitorul a arătat că delegația română sprijină proiectul de rezoluție al celor zece state privind elaborarea unui tratat de interdicție a experiențelor subterane cu arma nucleară, precum și inițiativa Ungariei de a întări eficacitatea protocolului de la Geneva din 1925.

Delegația română, a declarat

în încheiere vorbitorul, speră că schimbul de opinii prilejuit de actuala dezbateri, chiar în condițiile amintite la începutul acestei intervenții se va vădi folositor, îndemnând Comitetul celor 18 state pentru dezarmare să-și sporească eforturile în vederea îndeplinirii mandatului conferit prin rezoluțiile adoptate de Adunarea Generală în problemele dezarmării. In ce o privește, Republica Socialistă România, angajată într-o vastă operă de construcție pașnică, și ca atare, vital interesată în dezvoltarea cooperării între state, va face tot ce va depinde de ea, ca membră a Comitetului, pentru a-și aduce contribuția pozitivă la negocierile asupra problemelor dezarmării generale.

Au mai luat cuvântul reprezentanții Angliei, Mexicului, Italiei, Indiei, U.R.S.S., Mongoliei, Austriei și altii.

În cursul aceleiași ședințe a fost depus pe masa comitetului un proiect de rezoluție în problema neproliferării atomice, având drept coautori 15 state: U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Austria, Bulgaria, Canada, Cehoslovacia, Columbia, India, Irak, Iugoslavia, Libia, Mexic, Polonia, R.A.U.

În proiect se cere Comitetului de la Geneva al celor 18 state să-și continue într-un ritm sporit activitatea și să înainteze Adunării Generale a O.N.U. până la 15 martie un raport complet cu privire la tratativele asupra proiectului tratatului de neproliferare a armelor nucleare.

În proiectul de rezoluție se recomandă, de asemenea, ca în momentul primirii acestui raport să fie inițiate consultări în conformitate cu regulile procedurale în vigoare pentru reluarea la o dată corespunzătoare a lucrărilor celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale în vederea discutării punctului „neproliferarea armelor nucleare”.

Lester Pearson se retrage

Primul ministru al Canadei, Lester Pearson care și-a anunțat ieri seara hotărârea de a se retrage la începutul anului viitor din viața politică, a cerut lui John Nichol, președintele Federației liberale (grupare politică ce cuprinde și partidul liberal de guvernământ) să convoace Congresul extraordinar al partidului liberal. Comitetul executiv național al partidului a anunțat că membrii săi se vor întruni duminică pentru a stabili data Congresului care va desemna succesorul lui Pearson. Până la Congres, care va avea loc după toate probabilitățile în primăvara anului viitor, Lester Pearson va rămâne în continuare în postul de prim-ministru.

Pearson, în vîrstă de 70 de ani, a devenit premierul Canadei în aprilie 1963, și mandatul său urma să expire în 1970. El și-a început activitatea pe tărîm politic cu 40 de ani în urmă, și de 19 ani este membru al Parlamentului. Pearson este laureat al Premiului Nobel pentru pace.

Hotărârea premierului de a se retrage din viața politică a declanșat o vie activitate în rîndul partidelor de opoziție. Au fost convocate de urgență întruniri ale acestora pentru a dezbate consecințele deciziei primului ministru. Agenția United Press International consideră că în fruntea listei personalităților care ar putea fi desemnate drept succesor al premierului se află ministrul de externe, Paul Martin, ministrul transporturilor, Paul Hellyer, ministrul de finanțe, Mitchell Sharp.

I. RETEGAN

ALEGERI EXCEPȚIONALE ÎN DANEMARCA

GUVERNUL DANEMARCI condus de Jens Otto Krag a fost pus vineri seara în minoritate în Parlament în cursul dezbaterilor privind măsurile propuse în vederea remedierii efectelor recedentei devalorizării a coroanei daneze. Guvernul a fost pus în această situație din cauza că o serie de deputați socialist-populari și-au retras sprijinul pe care și-l acordau, manifestînd obiectivă față de măsurile cu privire la amnarea aplicării unei hotărâri referitoare la majorarea salariilor și la introducerea unui impozit de trei la sută asupra veniturilor liber profesioniștilor.

„Cei trei”

Hans Jonkmann reprezentantul Olandei în Executivul C.A.E.E. de la Bruxelles spunea săptămîna trecută la o recepție, unui grup de ziariști: „Dacă Beneluxul nu va acționa ferm, atunci el va fi înghițit de goliția Pieței comune”. Această profecție formulată de un foarte bun cunoscător în materie aruncă lumină asupra unui fenomen mai puțin cunoscut din evoluția relațiilor „celor șase”: reticențele celor trei „mici” — Belgia, Olanda și Luxemburgul față de „goliții” C.A.E.E., Franța și Germania occidentală.

N-a trecut neobservată, în acest sens, întîlnirea recentă de la Haga a miniștrilor de externe ai celor trei țări amintite și, mai ales, hotărîrea de a se convoca la începutul anului viitor o conferință a celor trei șefi de guverne. Obiectivul, nedecarat oficial, însă dezvăluit prin canale „informate” este acela al întăririi „acțiunii comune” pentru apărarea intereselor lor în fața „celor doi foarte mari”.

Nemulțumirea marcată a celor trei din Benelux nu trebuie, desigur, judecată numai prin prisma presiunilor pe care le exercită în C.E.E. cele două mari complexe economice — Franța și R.F.G. Ea trebuie privită mai ales, în lumina luptei pentru influență și impunerea propriilor interese. Pentru că, de fapt „cei trei mici” sînt, actualmente, puternici. Rotterdam, Amsterdam, Antwerpen și Gant transformate într-un urias complex portuar sînt pe punctul de a deveni un fel de super — poartă a Europei occidentale spre lume. Împreună, ele întrec de patru ori traficul New Yorkului și de trei ori pe cel al tuturor porturilor vest — germane. De pe acum, Beneluxul este a patra putere comercială a lumii capitaliste (după S.U.A., R.F.G., Marea Britanie) și înaintea Franței.

Pornind de aici trebuie înțeles aluziile mereu mai dese și mai puțin voalate ale oficialităților din cele trei țări la „necesitatea unui mai bun echilibru” în cadrul C.E.E. (ministrul de externe olandez Luns: „nimeni nu poate spune că echilibrul comunitar permite actualmente un echilibru echitabil în promovarea intereselor fiecăruia”).

În acest context trebuie relevată și insistența cu care cei trei din Benelux susțin candidatura britanică în Piața comună. Săptămîna trecută miniștrii de externe belgian, olandez și luxemburghez au avut o întîlnire specială consacrată acțiunilor pentru determinarea unor tratative imediate în vederea primirii Angliei în C.E.E. Premierul olandez de Jong declara luni pe un ton de avertisment că partenerii Benelux „se gîndesc la o alternativă dacă Franța continuă să se opună aderării Marii Britanii”. Ministrul de externe luxemburghez proorocea că ședința din 18—19 decembrie a Consiliului C.E.E. în care se va dezbate chestiunea negocierilor cu Londra s-ar putea să fie „ceasul adevărat pentru Piața comună”.

Evident, în toate acestea există o nuanță de dramatizare conștientă a situației cu un probabil mobil de presiune. Este însă clar că pentru „cei trei” din Benelux intrarea eventuală a Angliei ca al șaptelea partener în Piața comună e scotită ca o contropondere în perspectivă la presiunile de facto pe care le exercită în interiorul C.E.E. așa numiții „goliții” — Parisul și Bonn-ul.

În rîndurile personalului sediiului comunitar de la Bruxelles circula în ultimele zile o „vorbă”: „olandezii și belgienzii se gîndesc să invite Anglia să se alăture Beneluxului”. Butadă? Ironie? Cert este că insistențele „celor trei” pentru „un echilibru” și pentru admiterea Angliei în C.E.E. vădesc ciocnirea de interese din interiorul Pieței comune.

E. R.

Patrioți sud-vietnamezi din regiunea Quang Tri în timpul unei misiuni de luptă.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• DUPĂ CUM s-a mai anunțat, Adunarea Populară Supremă a R.P.D. Coreene, a însărcinat pe Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea cu formarea noului cabinet de Miniștri. În cuvîntare rostită cu acest prilej, Toi En Chen, președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a relevat contribuția tovarășului Kim Ir Sen la succesele pe care poporul coreean le-a obținut în construcția socialistă.

COMUNICAT PRIVIND EVENIMENTELE DE LA STRAHOV

PRAGA 15 (Agerpres). — La Praga a fost dat publicității comunicatul secretarului guvernamental pentru presă cu privire la evenimentele și demonstrațiile studențești care au avut loc la 31 octombrie a.c. în complexul studentesc Strahov din Praga. Potrivit rapoartelor prezentate de organele de stat, nu a fost dovedită culpabilitatea

penală a studenților participanți la demonstrații și nici a reprezentanților organelor de securitate care au luat măsuri pentru păstrarea ordinii publice.

S-a constatat că lipsurile din complexul studentesc constituie o vină a organizației de construcții „Armabeton”, care nu și-a îndeplinit obligațiile.

Nemulțumirea studenților privind trăgănarea în lăturării lipsurilor a fost justificată, dar demonstrația nu a constituit o exprimare potrivită a acestei nemulțumiri.

Prin hotărîrile adoptate, guvernul a obligat pe miniștrii responsabili cu resorțele corespunzătoare să adopte imediat măsurile necesare pentru înlăturarea lipsurilor.

• MINISTERUL ECONOMIEI FORESTIERE al Republicii Socialiste România, Mihai Suder, care face o vizită în R. P. Bulgaria, însoțit de un grup de specialiști, a fost primit vineri de Ivan Mihailov și apoi de Licetzar Avramov, vicepreședinți al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria.

A 32-A ȘEDINȚĂ A COMITETULUI EXECUTIV AL C.A.E.R.

• LA 15 DECEMBRIE, la Budapesta au început lucrările celei de-a 32-a ședințe a Comitetului Executiv al C.A.E.R. La lucrările ședinței participă în calitate de reprezentant al Republicii Socialiste România în C.A.E.R., tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

La Academia bulgară de științe a avut loc vineri o seară închinată aniversării a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu, organizată de Comisia națională bulgară pentru U.N.E.S.C.O., Institutul de balcanistică și Institutul de istorie al Academiei bulgare de științe. Despre viața și activitatea eminentului om de stat și scriitor român a vorbit prof. V. Beseliev, membru corespondent al Academiei bulgare de științe, în prezența unui numeros public. A fost de față Cristea Ionescu Tîra, însărcinată cu sfătură ad-interim al Republicii Socialiste România la Sofia, și membri ai ambasadei.

EVENIMENTELE DIN GRECIA

Acțiune de mediere între regele Constantin și guvernul Papadopoulos? • Mai multe personalități grecești arestate

Potrivit ultimelor știri sosite la Atena în prezent s-ar desfășura o acțiune de mediere între regele Constantin al Greciei și guvernul Papadopoulos.

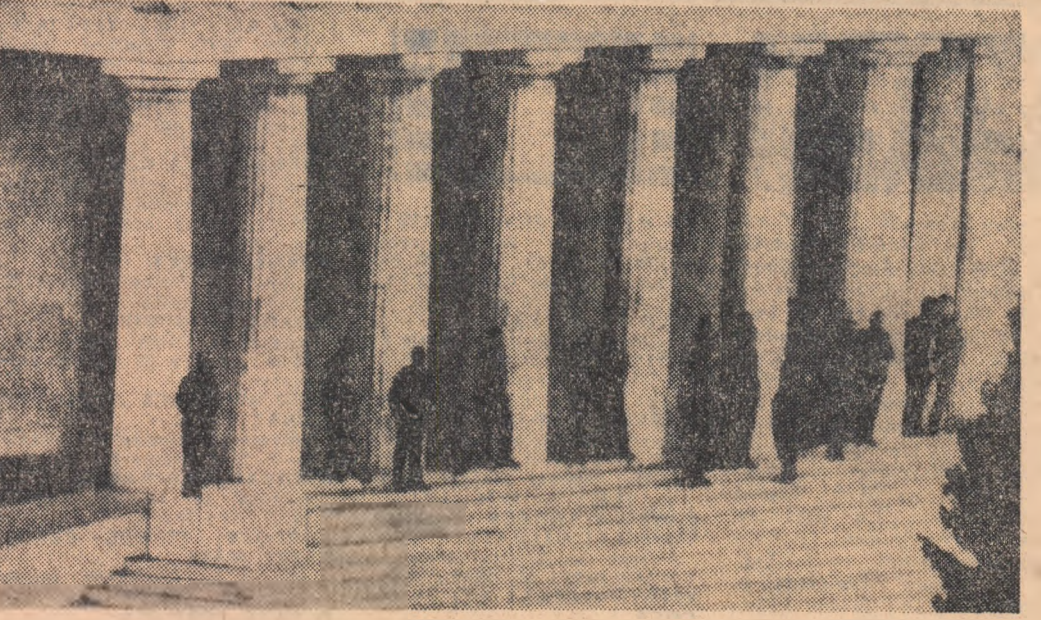
Se relevă că în acest scop ambasadorul grec la Roma ar fi primit instrucțiuni precise din partea guvernului în vederea realizării unui compromis cu regele Constantin și acceptării propunerii de reînțocare în țară. Vineri după-amiază, regele Constantin a făcut o vizită ambasadorului grec la sediul ambasadei din Roma.

La Atena au reapărut în minitere, instituții publice și magazine portretele regelui și reginei. În același timp, din Bruxelles se anunță că ministrul Afacerilor Externe al Greciei, P. Pipinelis, după o scurtă vizită la Paris, unde se presupune că a avut convorbiri cu Caramanlis, lăder al dreptei grecești, a plecat la Roma, unde s-a întîlnit cu regele Constantin.

Potrivit agenției U.P.I., înalte surse guvernamentale au declarat că guvernul militar din Atena a cerut arhiepiscopului Ieronimos să negocieze cu regele Constantin înapoieră acestuia în Grecia. Arhiepiscopul urmează să plece sîmbătă la Roma în acest scop.

Agencia FRANCE PRESSE relatează că mai multe personalități politice grecești au fost du-se noaptea trecută la Siguranța generală din Atena și interogate. Nu se precizează încă dacă este vorba de o arestare propriu-zisă sau de un interogatoriu. Printre

cel reținut se află Gheorghios Mavros, fost ministru al economiei în guvernul Papandreu și fost guvernator al Băncii Naționale a Greciei, Jean Papageorghiu, fost director al ziarului „Atenaki”, și Constantin Rallis, fost ministru al Informațiilor. Potrivit unor informații citate de agenția menționată, lista perso-

În timpul recentelor evenimente, unități ale armatei grecești au instituit pază severă la punctele strategice din Atena.